

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1981. gada 28. maija

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 49 — 50
(6208 — 6209)

Laikraksts iznāk otrdienās

Cena: abonentiem 22 kap., mazumtirdzniecībā 30 kap.

Aglonas sabiedrība citīgi gatavoja Garigo dziesmu festivālam, kas pēc 60 gadiem šī gada 14. augusta notiks laukumā pie ģimnāzijas un pulcīnās, domājams, ap 2000 dziedātāju. Saja sakarībā 21. maijā te bija ieradusies pārstāvji no Rīgas metropolijas kūrījas: biskaps Jānis Kakuls un prelats Jānis Pujats. Viņi kopā ar vietējo varu pagasta izpilddomēnā pārrunāja organizatoriskos jautājumus šo svētku rīkošanā.

Rajona Tautas deputātu padomes izpilddomēnā Garigo dziesmu festivālam Aglonā iedalījuši prāvus naudas līdzekļus.

Aglonas pagastā no pašreizējo 815 lauku sētu iedzīvotājiem par bijušās zemes piešķiršanu vai kompensācijas saņemšanu iesniegumus pagasta zemes komisijai, kuru vada Vilhelms Jackevičs, uzrakstījuši jau 560 cilvēki. Tādēļ darba pilnas rokas ir zemes ierīkotājam Valdim Lukasevičam. Katru nedēļu ceturtdienā viņš pagasta nzmā pieņem apmeklētājus, bet pārējās dienās noteic nākamo zemes īpašumu robežas, gatavo zemes nogabalu projektus.

Rudzātu pagasta centra atrodas jauna administratīvā ēka, kurā bez pagasta izpilddomēnā izvietota krājkaše, pasta nodaļa, automātiskā telefonu stacija, teatrs ir arī milicijas pilnvarotā darba kabinets. Iesākta ēkas interjera izdarīšana. Zaļajā zālē, kas domāta svinīgajiem rituāliem, Latvijas Mākslas akadēmijas stu-

ZINAS

dentes Līga Priedīte un Ingrīda Stepule veido logu vitrāžas. Jaunietes Līgas mātes Annas Priedītes vadībā darinājušas arī sienas gleznu — sienu plaujas ainavu. Tā ir pagasta priekšsēdētāja kabinetā. Lielajā zālē, kas nosaukta par balto un kur reģistrē laulības, Latgales ainavu uz sienas uzgleznot apņēmies vietējās skolas pedagogs Kazimirs Anspoks. Darba uzmetumu pagasta izpilddomēnā akceptējuši.

1. jūnijā Etnogrāfiskajā brīvības muzejā Bergu ciemā pie Juglas ezera atklās tradicionālo tautas dailmata meistaru izstrādājumu gadatirgu, kurā piedalīsies arī etnogrāfiskie ansambļi, lauku kapelas. Turp jau izbraukuši Preiļu keramiķi — nišus vecmeistara Polikarpa Čerņavskā skolēni. Viņu vidū arī jaunākais ražošanas apvienības «Dailrade» dalībnieks Vladimirs Ivanovs kopā ar draugu, pieredzējušo keramiķi Aleksandru Reču. V. Ivanovam šī ir otrā tik atbaidīgi «iziešana tautā», tai sagatavojis vāzes, krūzes un citus darinājumus.

Jau otro nedēļu Preiļos noliek pilsētas padomes deputāti, LKF kopas aktivisti, milicijas un komūnālās saimniecības darbinieku kopīgi reidi. Tajos tiek vērtēti, kā savus namus, pagalmus, ielas

malas un arī žogmales sakārtējuši individuālo māju īpašnieki, valsts namu īrnieki, uzņēmumu un organizāciju darbinieki. Nekārtīgajiem un slinkajiem nākas sarosīties. Vieni vēl saņem brīdinājumu un pāris dienas, ko sakārtoties, citiem tiek sastādīts protokols. Pārbaudes rezultātus skatīs pilsētas izpilddomēnā, bet par soda naudām lems Administratīvā komisija.

Plašus sporta svētkus nesen rīkoja Preiļu 2. vidusskola. Jaunāko klašu skolēni devās pārgājienos, bet pārējie spēlēja futbolu, tautas bumbu, cēla svaru bumbu, pārvarēja šķēršļus tūrisma joslā, piedalījās stafetes skrējienos, šaušanas sacensībās, spēlēja gorodkus un organizēja citas veiklības un izturības pārbaudes sacensības.

Sporta svētku noslēgumā notika futbola spēle starp skolotāju un skolēnu (republikas minifutbola uzvarētājkomandu) komandām. Mācību gada nogalē apbalvoja labākos skolas sportistus.

Rajona kultūras nama skatuve sen nebija redzējusi tik aizraujošas gan viesulīgas, gan liriskas, maigas dejas, tik krāšņus tērpus.

tik līksmu mūziku un dziesmas, kādas uz Preiļiem bija atvedis baltkrievu folkloras deju ansamblis «Horoški». Baltkrievijas Tautas skatuves mākslinieces V. Gajevs vadībā tas vairākkārt kļuvis par starptautisku festivālu laureātu.

Skatītāji guva dziļu gandarījumu un nežēloja aplausu. Vienīgi zēl, ka zālē bija piepildīta labi ja trešā daļa.

Preiļu televīzijas lietas kļūst arvien skaidrākas. Spriežot pēc pilsētas un tās apkārtnes iedzīvotāju noraidošās nostājas, televīzijas nebūs. Par to liecina fakts, ka nedēļas laikā saņemto vēstulu skaits nesasniedza pat desmitu.

Ceturtdien visiem skolas bērniem būs lielu lielie prieki, iegākas vasaras brīvdienas.

Jo tuvāk nāk mērnieku laiki, jo vairāk jautājumu rodas sakarā ar zemes reformu, cilvēki biežāk griežas pie speciālistiem. 23. maijā Rožupes, Vārkavas un Vecvārkavas pagastos bija ieradies jurists no Rīgas, Latvijas Republikas Augstākās Padomes Zemes komisijas konsultants Elmārs Rutkis. Lai tiktos ar pagastu zemes komisiju locekļiem. So viņa braucienu izmantoja arī pagastu laudis, lai

izvaicātu par savām problēmām. Mūsu korespondentam E. Rutkis pastāstīja, ka nākotnē būs arī citi šādi Latgales tajā skaita Preiļu novada, apciemojumi.

Rajona centra, Livānu, Aglonas un Galēnu grāmatnīcās, «Preses apvienības» kioskos Preiļos un Livānos, kā arī pagastu sakaru nodaļās pārdošanā parādījies speciālizlaidums «Par zemes reformu», kurā pārskatāmi iztirzāti iespējamie varianti un situācijas, kādas var rasties, pieprasot zemi saimniecībai vai citām vajadzībām, un kā tādos gadījumos jārikojas pieprasītājam, kādi dokumenti jāiesniedz. Brošūra maksā tikai 1 rubli, izdevējs — žurnāls «Katoļu Dzeive».

Diezgan neparasts bija «Novadnieka» apmeklētājs no Rušonas pagasta Annas Vogules — Andrejevas lūgums paskaidrot, kā var nomāt ezeru. Viņas mājā esot Lielā Kurteža ezera krastā Syrenkā. Agrāk tur piederējis 15 hektāri zemes, šo ezeru, kura platība ir 48 hektāri, arī piederējis. Savā pagastā pieprasījis zemi, par ko domstarpību jau bijis, bet ezeru nezinot, kā nomāt, to nevarējis noskaidrot arī rajona centra. Iespējams, ka šādi jautājumi redakcijai būs vēl. Ieteicams griezties viskompetentākajā iestādē — institūtā «Meļorprojekts», kas atrodas Rīgā, 11. Novembra krastmalā 31.

Peļņa rudenī

Gandrīz mēnesi, karojot ar lietainajām dienām, ilga lopbarības biešu «Rote Walce» sēklnieku stādīšana Turku pagasta kopsaimniecībā «Zelta vārpa». Šī vērtīgā un ražīgā kultūra ir ļoti prasīga un, var teikti, arī gražīga: jācensās, lai stādāmais materiāls būtu iespējami viendabīgāks, mātes sakņu stādīšana izdarāma tikai ar rokām — katrā jāveliek vagā noteiktā attālumā un vēl jāpīber zeme, lai aizrot nenogāzas, turklāt arī jāapar tā, lai virsējā daļa paliktu ārpusē. Rudenī savukārt jāraugās, lai lielākās sēklas, kas pirmās ienākas, nenobirtu, kamēr augšējās vēl gatavojas. Raža, tātad arī saimniecības ienākumi, lielā mērā atkarīga no dabas apstākļiem, lietus var radīt neparedzētus zaudējumus. Toties, ja labi izdodas, rudens pusē, kad citi ienākumu avoti izsīkuši, kad arī lopkopība vairs nedod «atvasaras peļņu», sēkļu piegāde dārzeņu šķirnes sēkļu kantorim Daugavpili saim-

niecības kasē iepludina prāvas summas.

Sevišķi — sākot ar pērnā gadu, kad par kilogramu sēkļu valsts sāka maksāt 10,5 rubļus. Neskatoties uz to, ka lielu skādi nodarīja lietavas, kuru dēļ sēklaugi nogatavojās nevienmērīgi, saimniecība ieguva ap 520000 rubļu ienākuma. Citos gados to bija apmēram divi simti tūkstošu.

Bietēm, ko paredzēts pavasarī izstādīt, rudenī atstāj apgriezot lielākus lapu vainadziņus nekā tam, ko izbaro lopiem, sašķiro pēc lieluma un uzglabā stīrpās. Parasti apstāda 35—40 hektārus. Vienlaicīgi citos laukos iestrādā sēklas, ko iepērk Daugavpils kantorī, no kurām izaug nākamie mātes augi.

Attēlos: divus gadu desmitus lopbarības biešu sēkļu audzēšanā strādā mehānizators Paramons Kirillovs. Viņa aprūpē ir divi desmiti hektāru. Sēklas augu stādīšanā kopā ar citām sievietēm piedalījās arī viņa dzīvesbiedrē Jekaterina Kirillova, bet mazdēls Artis pieveda saknes no glabātavas un ar piekabi izvadāja pa lauku;

saudzīgi ar rokām saknes tiek nomestas no piekabes vagas, kur tās stateniski sarindo. Stādīšana vēl nav mehanizēta, bet visi citi darbi — kopšana, apmīgošana, lai ātrāk nogatavojas, un novākšana ir mašīnu ziņa.

A. MEZMALIS
Autora foto

Vai iekļūsim Sarkanajā grāmatā?

Kā ziņo redakcijas informācijas dienests, mūsu un Jūsu «Novadniekam» draud iekļūšana Sarkanajā grāmatā, jo šīs, pasaulē vienīgās, sugas pārstāvju daudzums, kas līdz šim bija skaitāms apmēram divpadsmit tūkstošos, otrajā pusgadā ekonomiski ekoloģisku apstākļu dēļ draud sarukt līdz dažiem tūkstošiem eksemplāru.

Bet, dārgie likteņa biedri! 6,96 rubļu dēļ (tieši tik maksā «Novad-

nieka» parakstīšana otrajam pusgadā) mēs taču nekļūsim abpusēji neuzticīgi! Un bez tam — vai tad Jūs neinteresē, kāds «Novadnieks» izskatīsies datorsalikumā?

Savas siltās jūtas pret mums Jūs varat apliecināt vēl līdz 25. jūnijam. Nenožēlosiet! Kost pirkstos nāksies tiem, kas par savu avīzi atcerēsies rudens pusē. Ļoti iespējams, ka jau minēto ekoloģiski ekonomisko apstākļu dēļ abonēšanas cena tad kļūs augstāka.

Tikšanās ar LDDP vadītājiem un AP darbiniekiem

17. maija pēcpusdienā daudz Latgales novada pagastu un pilsetu iedzīvotāju un amatpersonu ceļi veda uz Aglonu. Sejenes kultūras namā noritēja tikšanās ar Latvijas Demokrātiskās darba partijas vadītājiem un Latvijas Republikas Augstākās Padomes darbiniekiem. Kopīgi tika pārskatīti un analizēti republikas ekonomiskās un sociālās attīstības ceļi, galveno uzmanību pievēršot laukiem. Priekšplānā izvirzījās Latvijas parlamenta darbs, kas jādara, lai republiku ātrāk izvestu no strupceļa.

Aglonā bija ieradusies LDDP priekšsēdētājs Ivars Kežbers, sekretārs Valdis Dūms, Latvijas Republikas AP juridiskās pārvaldes vadītājs Aivars Datavs un deputāts Edvins Ķide. Bija soliņš atbraukt, bet aizņemības un neatliekamu darīšanu dēļ neieradās deputāti Nikolajs Neilands un Andris Plotnieks.

Tikšanās Aglonas kultūras namā, kur zilē atradās pāri par 100 ieinteresēto, atklāja LDDP Prešu rajona organizācijas sekretāre Aina Pastore. Vārdus de-

ca LDDP priekšsēdētājam Ivaram Kežberam. Viņš teica:

— Tiekoties ar Latvijas dažādu novadu ļaudīm, vienmēr izjūtu viņu elpu, rūpes par Latvijas nākotni. Esam ieradusies Aglonā, lai jūs uzskatītu un jums kalpotu. Vēlamies, lai jūs jautātu, lai rīvētu aktīvu, brīvu un atklātu sarunu par to, kā strādā Latvijas parlaments, kas paveikts un galvenais — kas jādara.

Tālāk Ivars Kežbers savā runā pievērsās pašreizējām politiskajām aktualitātēm. Ir svarīgi, viņš teica, cik stabila ir PSRS, vai Maskava mūs saprot. Mums nav vajadzīga nestabila PSRS, mums nepieciešama Maskavas saprašana. Bet tās pagaidām vēl nav. Taču jāatgūst, ka esam tūkstos saīstīti, ar Austrumiem, un bez demokrātiskas Krievijas nebūs arī demokrātiska Latvija. Ekonomiskie sakari galvenokārt veidojas ar Austrumiem. Rietumi pagaidām mums tikai paspiež roku. Vajadzīgi līgumsakari ar pašreizējās PSRS republikām, jo Latvijas Republikai priekšā ir vairāku gadu pārejas periods.

Vai gribam, vai negribam, turpmākais Latvijas liktenis izšķirsies Maskavā. Latvijas attīstības process uz demokrātijas pamatiem ir neapstrīdams, bet nav zināms, cik ilgi vēl būs PSRS sastāvā. Taču mūs iedziļi atpakaļ krātīnā vairs nevar. Latvija politiskajā un ekonomiskajā jomā neapsaukami iet savu attīstības ceļu, būs brīva un neatkarīga Eiropas valsts.

Aivars Datavs savā runā vispirms pieskārs denacionalizācijas jautājumam — dzīvojamo namu atdošanai to likumīgiem īpašniekiem. Republikas pilsētās tādu māju, uz kurām pieteikušies to bijušie īpašnieki vai mantinieki, ir tūkstošiem. Laukos māju īpašnieki padomju varas sākuma gados tās «labprāt» atdeva ciemu padomēm, kolhoziem, tagad pieprasa atpakaļ.

Republikā sācies privatizācijas process. Tas noritēs palēnām un ilgāku laiku.

Visplašāk runāja Edvins Ķide. Viņš uzsvēra, ka Aglona atgādinot 4. maiju Rīgā pērnajā gadā — Latvijas neatkarības pasludināšanas dienu, kur arī bija

daudz ziedu. Uz brīvību vēl ejams grūts un pailgs ceļš. Bet jau esam daļēji brīvi — varam runāt to, ko domājam. Republikas Augstākā Padome gada laikā pieņēmusi ap 400 dažādu dokumentu un pāri par 100 likumu. Tie jāievēro un jāpilda. Pulkstenis nevar tikšķēt, kamēr nav samontēts tā viss korpuss. Ir jāpagaida — atjaunojam valsti, un tas nav slikti.

Edvins Ķide visvairāk runāja par lauksaimniecību. Bijušie zemes īpašnieki, ja nevēlēsies zemi apstrādāt, par to saņems kompensāciju. Latgale saņems republikas valdības piešķirtos 42 miljonus rubļu infrastruktūras veidošanai.

Ari laukos norit privatizācija. Kolhozi pārtop par pašu saimniecībām. Pagasti pāries uz pašvaldību: būs valde un tās priekšsēdētājs. Visi īpašumi tiks nodoti pagastu rīcībā.

Atbraucēju uzstāšanās laikā un pēc tam bija daudz jautājumu: par zemi, zemnieku saimniecībām, palīdzību tām, nesaimnieciskumu,

nekārtībām laukos un daudz ko citu. Aglonietis Konstantīns Spōks ar rūgtumu sirdi jautāja: savā dzīvē, kopš savu zemi, esmu sūri strādājis, iedzīvojis, bet, sākoties kolhoziem, zemi man atņēma, kolhozam atdevu ērzelī, pārējos lopus, lauksaimniecības inventāru. Vai tagad to visu saņemšu atpakaļ? Zemi, gan, bet pārējo, domājams, ar laiku no valsts saimniecības «Aglona» — kompensācijā.

Kāda jaunsaimniece uztraucas: man piešķirta zeme, bet nav līdzekļu, vispirms lauksaimniecības inventāru tās apstrādāšanai. Zemniekam pasniegts zupas šķivis bez karotes. Kā lai to izdē?

Jautājumi, jautājumi... Un atbildes. Pilnīgākas, nepilnīgākas. Cik tas bija atbraucēju spēkos un kompetencē.

Tikšanās divarpus stundas ar LDDP vadītājiem un republikas AP darbiniekiem Aglonas kultūras namā aizritēja kā viens mirklis. Apmierinātība laikam bija apbūšļa.

Jānis GURGONS

ZIŅAS

Raksturojot savas vizītes rezultātus ASV, Latvijas Republikas Ministru Padomes priekšsēdētājs Ivars Godmanis preses konferencē atzīmēja, ka viņš pirmo reizi no Amerikas Senāta un Kongresa pārstāvjiem dzirdējis domu par nepieciešamību «de facto» atzīt demokrātiski ievēlētos Baltijas valstu parlamentus un valdības. Sarunās ar ASV prezidentu Bušu un valsts sekretāru Beikeru īpaša uzmanība bijusi pievērsta tādu mehānismu izstrādāšanai, ar kuru palīdzību varētu risināt pilnīgas neatkarības iegūšanas problēmu un vienlaikus ļaut Padomju Savienībai saglabāt savu politisko seju.

Par Zviedrijas un Baltijas sakariem no visnājakajiem laikiem līdz pat mūsdienām stāstis septiņas radioprogrammas, kas ilgs četras stundas. Pirmo reizi tik plašā skatījumā zviedru radioklausītājiem būs iespēja iepazīt vēsturisko kontaktu attīstību ar kaimiņzemēm Baltijas jūras pretējā krastā. Raidījumi skanēs jūlijā un augustā Zviedrijas radio pirmajā programmā.

Latvijas Republikas galvaspilsētā notika Latvijas un Igaunijas robežu atjaunošanas darba grupas tikšanās. Saskaņots abu republiku sauszemes robežas redzējamā līnija un robežas atjaunošanas kārtība. Darbā gaitā nekādas principiālas domstarpības nerādās, jo nav savstarpēju teritoriālu pretenziju.

M. Gorbačovs sadusmojies par Dānijas attieksmi pret Baltijas valstu neatkarības centieniem, un tāpēc 5. un 6. jūnijā, kad PSRS prezidents apmeklēs Norvēģiju un Zviedriju, šo valsti viņš nav iekļāvis savas vizītes maršrutā. Pat vairāk. Dānijas stingrais atbalsts Baltijas valstu centieniem pēc neatkarības tā saniknojis Maskavā, ka dažas tās oficiālās personas ierosina veikt pret Dāniju pretpasākumus. Bet Dāniju tas nav nobaidījis. Kā atzīmējis šis valsts ārlietu ministrs U. Elfmanis — Jensens, viņš nenozēlojot, ka Dānija skaidri apliecinājusi savu atbalstu Baltijas valstīm.

No Daugavpils sākuši regulāri kursēt autobusi uz Polijas galvaspilsētu Varšavu. Sekmīgi atrisināti robežas un muitas kontroles jautājumi. Autobusi kursē trīs reizes nedēļā turp un atpakaļ. Izbraukšana uz Varšavu — vakarā, maksa — 80 rubļi. Norēķināties var gan brīvi konvertējamā valūtā, gan zlotos. Daļa tādējādi iegūto līdzekļu paliek autoparkam, pārējie tiek ieskaitīti republikas budžetā.

Koncerna «Latvijas labība» prezidents Jevgēnijs Lukašonoks apsolvījis 200 tūkstošus rubļu lielu bezprocentu aizdevumu uz pieciem gadiem katam jaunsaimniekam, kurš šajā laikā ik gadus piegādās koncernam 100 tonnas

graudu. Ja gribētāju tādējādi nodarboties ar «Latvijas labību» būs pārāk daudz, aizdevumu saņems pirmie 10 jaunsaimnieki.

Republikas Finanšu ministrija esot izstrādājusi priekšlikumu paaugstināt cenu degvinam. Iespējams, drīzumā par pudeli degvina valsts veikalos mums nāksies maksāt jau 20 rubļus. Paaugstināt cenu esot nepieciešams tādēļ, ka palielinājušās no Lietuvas un Ukrainas piegādātā spirta vairumcenas. Latvijā spirts tiek ražots nepietiekamā daudzumā.

Latvijas «Preses apvienība» un Sakaru ministrija, tāpat kā viņu kolēģi PSRS, gatavojas 1992. gadā galīgi iznīcināt presi. «Preses apvienība» ielplānojuši par parakstīšanās organizēšanu gēmt no redakcijām 15 procentus no summas, ko tās iegūst par avīžu un žurnālu realizēšanu. Savukārt Sakaru ministrija iecerējusi no abonentiem iekasēt vismaz sešas kapeikas par viena laikraksta eksemplāra piegādi. Šādā situācijā redakcijām, pirmām kārtām vietējo avīžu, atliek tikai divi ceļi — jau uzreiz paziņot par savu bankrotu un neatklāt parakstīšanos 1992. gadam vai arī meklēt citu variantu preses izdevumu izplatīšanai. Republikānisko avīžu un žurnālu redakcijas plāno atteikties no «Preses apvienības» pakalpojumiem. To pašu, acimredzot, darīs arī raionu un pilsētu laikrakstu redakcijas. Vai tāda gadījumā bankrots nedraud «Preses apvienībai»?

PSKP CK visi funkcionāri un kalpotāji saņēmuši talonus pārtikas produktu iegādei, jo PSKP CK darbiniekiem tāpat kā agrākos laikos arī tagad saglabāts speceikals. Tiesa, pārtikas preces gan vairs nevarēs pirkt tik lielā daudzumā kā iepriekšējos gados. Specveikalā, piemēram, viens cilvēks mēnesī drīkstēs iegādāties 6 kilogramus desu. Salīdzinājumam: tā sauktais vienkāršais maskavietis mēnesī var nopirkt 1 kilogramu desu, 1,5 kilogramus gaļas, 0,5 kilogramus tauku, 1 kilogramu putrainu, 1 pudeli degvīna.

Kiņā patlaban ir apmēram 100 miljonu bezdarbnieku. Lai šo problēmu kaut cik atrisinātu, ķīniešu zemnieki nem nomā zemi PSRS Tālajos Austrumos, kur ir milzīgas neizmantotas platības. Viņi te audzē darzenus un savos laukos iegūst 6 reizes lielāku ražu nekā padomju kolhozos. Turklāt ķīnieši ir ar mieru paturēt sev tikai 40 procentus izaudzētās produkcijas, bet 60 procentus atdot kolhozom.

1990. gadā Padomju Savienībā konfiscētas 34,8 tonnas narkotisko vielu, reģistrēti 118 900 cilvēki, kuri tās lieto, bet uzskaitē ar diagnozi «narkomāns» bija 65 tūkstoši cilvēku. Narkobiznesa peļņa sasniedzusi 3 miljardus rubļu. Rēķinot uz 100 tūkstošiem iedzīvotāju, Turkmēnijā bija 132,1

narkomāns, Latvijā — 22,2, bet Igaunijā — 17,4.

Kā liecina socioloģiskie pētījumi, vairāk nekā 90 procenti amerikāņu regulāri mēlo darbā biedriem un saviem mājniekiem. Lielākā daļa aptaujāto atzinuši, ka 7 stundas no darba laika nedēļā ziedo personisko darīšanu kārtīšanai. Katram septītajam amerikānim pieder kāds šaujamieroci, Gandrīz puse aptaujas dalībnieku uzskata, ka ļaulei nav nekādas jēgas, bet 31 procenti atzinies ļaulei pārkāpšanā.

«Sociālisms vai nāve» — tāds noskaņojums joprojām valda komunistiskajā Kuba. Taču ceļš uz «gaīšo nākotni» kļūst arvien drūmāks. Pēdējos mēnešos kubieši arvien vairāk izjūt ekonomiskās grūtības. Pasazīeru autobusi tiek nomainīti ar simtiem tūkstošu velosipēdu, kuras Kuba eksportē no Ķīnas. Pagājušā gada oktobrī ieviesta rūpniecības preču normēšana. Tagad gada laikā viens «brīvbūšanas salas» iedzīvotājs var nopirkt pāri bikšu, pāri apav, vienu kreklu, vienu krūsti un pāri apakšveļas.

Iespējams, pavisam drīz apbalvojumu «Sociālistiskā Darba Varonis» Padomju Savienībā vairs nepiešķirs, jo PSRS Augstākās Padomes komisija privilēģiju lietās izstrādā priekšlikumus, ar nosaukuma atcelšanu. Un ne tikai tāpēc, ka pirmie «Zelta zvaigzņi» īpašnieki bija Staļins un Berija, bet gan arī tādēļ, ka minētajam nosaukumam, kā raksta «Komsomolskaja pravda», tautas vidū istas autoritātes nav bijis.

Polijas grāmatu veikalos varot nopirkt Leņina Kopotos rakstus. Viena sējuma cena — 4,5 zloti (salīdzinājumam: tramvajā vai autobusā biļete patlaban maksā 1200 zlotus). Lieliski izdotās grāmatas tiekot uzskatītas par «visasprātīgāko dāvanu jubīlāram». Vienīgā nelaime, ka veikalā pircējam izvirza noteikumu — pirkt ne mazāk kā divus sējumus. Citādi neesot iespējams izdot naudas atlikumu...

Patlaban uz mūsu planētas dzīvo 5 miljardi 384 miljoni cilvēku. Kā izskatītojuši zinātnieki, Zemes iedzīvotāju skaits katrus 11—13 gadus pieaugs par 1 miljardu. Iedzīvotāju skaita palielināšanās apstāsies tikai XXII gadsimta sākumā. Zinātnieki arī uzskata, ka 2025. gadā visvairāk cilvēku dzīvos Ķīnā (1 miljards 590 miljoni), Indijā (1 miljards 365 miljoni), PSRS (362 miljoni) un ASV (333 miljoni).

PSRS pārāds Francijas bankām sasniedzis jau 40 miljardus franku.

(No LETAS un preses materiāliem)

Zemnieki saņems tehniku

RIGA. 15 maijā (LETA). Latvijas valdība noteikusi, ka visi valsts uzņēmumi un organizācijas var pārdot lauksaimniecības tehniku un autotransporta līdzekļus zemnieku saimniecībām Latvijas Republikā bez saskaņošanas ar Ministru Padomi un citām valsts pārvaldes institūcijām.

Pārējam juridiskām un fiziskām personām lauksaimniecības tehniku un autotransporta līdzekļus Republikas Ministru Padomes pārzinā, esošie uzņēmumi un organizācijas var pārdot, mainīt vai iznomāt attiecīgas nozares ministrijas noteiktā kārtībā, kas šim ministrijām jāizstrādā mēneša laikā.

Pagastā domā par rītdienu

Vispirms precējums. Kopš divdesmitajiem gadiem, kad Latvijas valdībai bija ienācis prātā «latviskot» Latgales vietu nosaukumus, karojot pret muižām, vairākus pagastus pārkristīja izdomātos vārdos (Jasmuiža—Aizkalne), laikaliekie Rudzāti kļuva par Rudzētiem. Kad izveidoja valsts saimniecību, tai deva Rudzātu nosaukumu. Un tad sauca, kurš kā vēlējas. Stāsta, pastam bijuši pat divi spiedogi — ar Rudzētiem un Rudzātiem. Bet apkaimes ļaudis zina, ka pagasta centra vārds cēlies no tuvējās sādžas Rudzātiņas, kur vēl tagad saglabājušās dažas mājas, kas savā laikā tālu bijusi slaveņa ar rudzu ražām. Pastāv taču arī uzvārds Rudzāts... Visu to zinādami un gādādami, lai pagasta centru «atlatgaliskotu», deputāti sesijā pieņēmuši lēmumu par vēsturiskā nosaukuma atgriešanu, pieprasījumu ar visiem dokumentiem aizsūtījuši uz Latvijas Republikas Ministru Padomi un, kā pastāstīja pagasta Tautas deputātu padomes un izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Grandāns, tad pozitīvai atbildei jāpienākot jau drīz. Tātad arī mēs sauksim pagastu tā vēsturiskajā vārdā — Rudzāti.

Svarīgākais darbs, ko šorid veic pagastā, ir zemes pieteikumu pieņemšana un reģistrācija. Trīsdesmit trīs zemnieku saimniecības te jau ir, pieteikumu jaunām turpina ienākt. Līdz 1. maijam bija pieprasīti trīs tūkstoši hektāru. Pagasta priekšsēdētājs lēš, ka valsts saimniecībā paliks kādi 2,2 — 2,5 tūkstoši hektāru.

Daudzi pieprasījuši rezervēt līdz 1996. gadam. Domāju, ka tie cerējuši uz kompensāciju, — tā runā J. Grandāns, — jo visu laiku tika bridināts, ka attiecīgs likums būs un nav jāuztraucas. Bet vai pavēlēs zemniekam? Un, lūk, tās lēmums jau ir, un sākas samudzinājumi. Vai tagad ņemt atpakaļ iesniegumus un rakstīt no jauna vai rīkoties kā citādi? Bet — vai valdība abus šos dokumentus nevarēja pieņemt vienlaikus, lai zemes komisijas strādātu abos virzienos? Mūs nodarbina arī tāds jautājums, kur atradīs mums zemi tām sešsimt gimeņiem, kas dzīvo centrā, ciematā? Uz tuvumā esošajām platībām pretendē daudzi agrākie īpašnieki un viņu mantinieki, bet tie, kuri tagad dzīvo daudzstāvu mājās vai arī

livānietēs, arī gribētu kādu gabalu tuvāk.

Vairākas no šīm daudzdzīvokļu mājām jau avārijas stāvoklī, galvenokārt sešdesmitajos gados celtas četras astoņu dzīvokļu, — tur jāveic kapitālais remonts, bet līdzekļu nav, un nav iespējams iedomāties, kur tos varētu rast. Sis mājas ir jāpārkārto no krāšņu apkures uz centrālo. Ar katru dienu tur stāvoklis kļūst kritiskāks, bet pagasta vecākais var solīt, ka remontus varēs iesākt varbūt vieniņi aiznākamgad, un tad katru gadu sakārtot pa vienai no šīm mājām.

Vairākas mājas pagastā pieprasīja sev to bijušie saimnieki. Arī ēku, kurā pašlaik ir ēdnīca. Pagastam līdz ar to jāpiesaka jauna veikalā kompleksā ar ēdnīcu būvniecības projekts, jādomā par celšanu. Bet tikai iedomājoties vien, ko tas izmaksās, matī ceļas stāvus. Vēl ir ļoti vajadzīga kapliņa ciematā kapsētā, bet arī tās būvei vajag biezu maku. Atlikt uz vēlākiem, labākiem laikiem arī vairs nevar.

Gan ar valsts saimniecības direktoru Jāni Kivlenieku, gan te, pagastā, daudz runājām par kultūras nama celtniecību. Vieta tam atrada netālu no skolas. Bija laiks, kad būvmateriāli maksāja trīs reizes lētāk, taču nevarēja atrast celtniekus. Tagad tie atrastos, bet pēc vērtības no šī celtnes līdzinās jau viduslaiku piliņ — izmaksas rekināmas miljoniem!

Kāds jūmts, zem kura mūsu pašdarbniekiem sniegt koncertus, ir vajadzīgs, — tā J. Grandāns, — ir mums koris, kurā dzied četrdesmit dalībnieku, ir sieviešu etnogrāfiskais ansamblis, jauniešu deju kolektīvs, dramatisks kolektīvs, lauku mūzikas ansamblis un lauku kapela. Kori vada skolotājs Jāzeps Skutelis. Rosīga kultūras darbiniece ir Zelma Rožāne, kura vada dramatisko kopu. Daudz arī citu entuziastu, kuri aizraujas ar māksliniecisko pašdarbību, bet kur lai viņi sevi parāda? Un vai Rudzātos nav vietas svētkiem? Vai mēs sliktāki par citiem? Lai kaut varētu varētu paskatīties uz saviem pašdarbniekiem, nolemts parkā pie upītes, kur pati daba veidojusi noģāzīti, uzcelt estrādi. Pat pieticīgā variantā šī celtnē izmaksā 100 000 rubļus.

(Nobeigums 3. lpp.)

Govis plūc zaļu zāli

Govu dienas kopsaimniecībā «Sījukalns» nosvinēja 11. maijā, tagad sācies piena izslaukumu celšanās laiks.

— Pērn tikai ap vasaras vidu izdevās sasniegt tādu izslaukumu, kādi mūsu saimniecībā ir pašlaik, — pastāstīja saimniecības galvenā zootehniķe Anisija Putina. — No govju ap 12.20 kilogramiem, bet pirms ganību perioda bija 10,3 kilogrami.

Tā iesākās mūsu saruna par saimniecības lopkopības problēmām. Šeit strādā mīriģi, nosvērti, nepārsteidzas, tālab arī lietas tūlīt no rokām. Ganībās no piecām novietnēm izlaistas 429 govys, arī turpmāk to skaitu grib paturēt šādā līmenī, kaut arī pie dažām fermām sakarā ar zemnieku saimniecības veidošanos ganību platības samazinās. Asi izjūtams arī slaucēju un citu lopkopju deficīts. Pieredzējušie ļaudis kļūst veci, aiziet pensijā, bet jaunie nenāk vietā. Tā iznācis, ka ražošanas iecirkņa zootehniķei Svetlanai Aizpurietei pašai jāķeras pie slaukšanas aparātiem, lai dotu brīvdienas savām darbiniecēm. Un arī ar ganīem nav istas drošības. Vienīgi stingri var palūgties uz Opolū novietnes ganu Leonardu Nagli. Sajā saimniecībā viņš ir nesen, bet ilgus gadus govys ganījās Kirova kolhozā.

No grūtību uzskaitījuma vieglāk nepaliek, ar tām jācinās, un mūsu saruna ar galveno zootehniķi ievirzās citā guļņē.

— Visiem spēšiem centāmieš, lai aizvadītā ziema būtu vieglāka. Tiesa, siena neizdevās sagatavot cik vajadzīgs, arī salmu pietrūka (tos mums nedaudz pārdeva kaimiņi Rēzeknes rajonā — saimniecība «Latgale»), bet bija daudz lopbarības sakņu, netrūka kombinētās lopbarības.

Ganības kā vienmēr savlaicīgi virsmēslotas, salaboti aploku zogi, A. Putina pat veikalos sagādājusi baterijas elektrisko ganu komplektiem. Pašlaik katrā govij par kilogramu piena dod pa diviem simtiem gramu spēķarības. Labākā slaucēja līdz 1. maijam no govju grupā ieguvisi pa 1334 kilogramiem piena — tā ir Paulina Vilkausa, Genovefa Aizpuriete — izslaukusi 1034 ki-

logramus. Citām tik labi nav gājis, tomēr grupu pastāvīgām slaucējām nav arī par ko aizrādīt.

Lopkopēji strādā kā vienmēr, ierasta un zināma ir ganu darba apmaksa, visās fermās darbojas piena dzesētavas, kuras pa lielākajai daļai ir samēra jaunas. Organizēta tīra ūdens piegāde aplokos un pie pārveidāmājam cisternām ir siles, kur tas sasilst saulē. Pirms ganību sākuma zooveterinārie darbinieki instrūējuši ganus kā rīkoties, lai brūnāļas nesavainotu tesmeņus vai viena otru nesadurtu, neuzpūstos un tamlīdzīgi, lai laikus tiktu pamanīta meklēšanās, — par agri apsēklotajiem dzīvniekiem samaksa ievērojami augstāka.

Norēķinu par darbu ganību periodā, atbildības un disciplīnas nostiprināšanas pamatā, materiālajā iereturētibā ir jau tradicionāli kļuvsie noteikumi un izcenojumi, ko lielākā vai mazākā mērā pielieto arī citur. Tomēr sījukalnieši Sovasar padomājuši par izmaiņām, kā ganus vairāk ieinteresēt, kā pamudināt uz godrātīgāku darbu. Ar katru no viņiem noslēgts līgums, kurā strikti paredzēts abu pušu — darba devējas un darba uzņēmējas — saistības. Pirmo reizi līgumos ierakstīti, ka gani papildus alvai var saņemt graudus, viņiem ir premiālas piemaksas.

Anisija Putina:

— Ja gans nostrādā mēnesi bez pārkāpumiem, saglabā lopus, papildus saņem pusi no algas, šīs summas saskaitām kopā un izmaksājam sezonas noslēgumā. Par labu un kārtīgu darbu vasaras laikā izsniedzam 200 kilogramus graudu, turklāt tikpat daudz graudu atlauts iegādāties arī par pazeiminātām cenām — iznāk pa puskilogramam par centneru piena.

Paredzēts, ka ganu pienākumus var uzņemties arī cilvēki no brigādēm, ja viņi nepārtraukti nostrādā vismaz divus mēnešus, tad arī uz viņiem tiek attiecinātas visas šīs piemaksas. Darba līgumos figurē tāpat iespējamās soda sankcijas, materiālie zaudējumi par posta nodarīšanu vai pieļaušanu. Piemēram, gans nav bijis vērtīgs un govys savainojusi tesmeni, no viņa mēnešalgas atskaita 10 procentus, un tamlīdzīgi.

Labī, ka ganības ir turpat pie fermām, ka lopi nav jādzēn tālāk par diviem kilometriem un arī tad tikai rudens pusē. Speciālisti seko, lai zāli nogana pakāpeniski, pēc proporciju metodes

A. RANCANS

Pagastā domā par rītdienu

(Sākums 2. lpp.)

Pagasts savā pārziņa grasās pārņemt sadzīves pakalpojumu punktu. Iespējams, ka būs jāpārņem arī palīgskola, kas kādreiz celta lauku vidusskolas vajadzībām. Ja tas notiks, jādodomā, kā padarīt vieglāku dzīvi bērniem tajā un darbu, jo pašlaik viss ir ārkārtīgi lielā saimniecībā, istabīgās dzīvo trīs reizes vairāk bērnu, nekā tas paredzēts. Jānis Grandāns pielāgu variantu, ka šī skola varētu tikt arī likvidēta. Tad izvīzātos cita problēma — kā to izmantot tālāk, jo atstāt bez uzraudzības — nozīmē aizlaist postā. Kā tas noticis ar mazo skoliņu pagasta centra malā, kas nu stāv sērīga ar izdauzītiem logiem. Vēlēšanās no nomāt esot izteicis kāds privātvēzņēmums, lai ierīkoto galdnieku darbnīcu.

Ne mazumu galvassāpju pagasta deputātiem sagādāja bērnu dārza ēka. To cēla 90 mazuliem, bet pašlaik palikuši ap diviem desmitiem. Puse nama stāv tukša. Atrasts skaists risinājums. Kādreiz Rudzātās bijis savs orķestris, veikta izpēte vidusskolas klasēs, un atklāts, ka 23 bērni būtu ar mieru mācīties mūziku. Un nu nolemts, ka tie būs Preiļu mūzikas skolas filiāle. Pagasta izpildkomiteja atradusi iespēju iegādāties divus pianino, citus instrumentus,

Lai tik bērni mācās un spēlēt.

Pagasta padomei un tās izpildorganam rūpju gana, agri vai vēl tagad visnepieciešamākais būs izdarīts. Bet tad jau radīsies jaunas rūpes un jauni uzdevumi. Tomēr gādība par pagasta centra ārējo izskatu, par sakoptību palīks. Un jāpaliek arī. Te jau labu laiku organizē konkursus par labāko, skaistāko sētu periferijā un centrā, rezultātus izziņo svariģā saietā — rudenī, lauksaimniecību svētkos. Šis konkurss sekmējis, ka ciemata un lauku ļaudis nu dzīvo skaistāk, viņu mājokļi sāk priecēt acis. Bet līdz šim nav izdevies pamudināt daudzdzīvokļu māju ierīkus, kuri domā, ka kādam citam, bet ne pašam jāgādā, lai pie nama būtu tīri, lai ziedētu puķes, lai augtu kāds košumkrūms.

Pirms gadiem pieciem sešiem rakstīju, ka Rudzētu ciemats izskatās tāds kā izplūkātš, saraknāts, ka to neglābj arī divu skaistu upju — Ošas un Sovankas — satece. Tagad jāatzīst, ka ar vien — un daudzstāvu māju celtniecību pagasta centrs izmainījies uz labo pusi, ar apbūvi, ar veco ēku sakopšanu, ar balto baznīciņu kalnā pie krustceļiem un zilo gaili augstajā ūdenstorni kļuvis pievilcīgāks.

A. MEZMALIS

Tēvu tēvu dzimtenē...

— Lūk, šeit ir mūsu ganības, šeit augs graudaugi, te — kartupeļi, bet tur tālāk ir papuve. Ap Jāņiem domājam uzart, jo ir tautas ticējums, ka vasaras saulgriežu laikā uzartajā zemītē nezāles neaugst, — tā stāstīja Liepu māju saimniece Anna Prikule.

— Vienīgā rūpe, ka pagaidām nevaram apsaimniekot visu vecāvam piederējušo zemi. Ar darbiem tiekam galā braši. Tētis (vecs mehāniķis) vēl sēstas pie traktora stūres. Atbrauc māsasvīrs (diplomēts inženieris) un palīdz apstrādāt laukus, — tā iepazīšanās reizē sacīja otra «Nākotnes» jaunsaimniece — Valentina Kļavinska.

Annas Prikules un Valentinas Kļavinskas mājās satikos ar padarītiem pavasara darbiem un skaistiem ziediem. Kaimiņienes jau divus gadus saucās cerīgajā vārdā «jaunsaimniece». Kaut gan te līdz brieduma gadiem nodziņvojušas. Un darbi, kā stāstīja zinātāji, šim divām sievietēm padodoties pat labāk nekā vienam otram stiprā dzimuma saimniekam.

Te ir viņu tēvu tēvu dzimtene un zeme, kura gan atņemta, gan samocīta un kārtīgu aizdaru nekad nav redzējusi. Te, viņu dzimtas mājas kolhozu «erā» pieticīgi uzturētas. Turīguma ziņā dažādi saimnieki te saimniekojuši. Un nu pēc gadu desmitiem savā mājā jāklūst par jaunsaimniekiem. Dāra to sevis, savu senču piemiņas un bērnu nākotnes labā. Nē, tie nav skaļi vārdi vai modes lieta. Tas drīzāk ir dvēseles kļiedziens.

Galvenais izpalīgs Annai ir dēls Andris. Vecākais šīs mājas vīrietis stāsta, ka mamma

saimniecībā viņš «izejot» alternatīvo dienestu. Protams, Andrim jāapgūst visas tehnikas lietas, tīrumi jāapstrādā. Bet pirmklasnieks Juris jau drošina māmuļu, ka tuvākajā laikā būs tehnikas lietpratējs, jo jau tagad droši rīkojas ar ritenieku un ir galvenais akmeņu savācējs un vedējs.

Saimniece šogad jūtas apmierināta, jo paveicies ar tehnikas sagādi. Minimālais, kas nepieciešams tīrumu sakopšanai, ir Liepu mājas tagad gaida celtniekus, kuri būs kļēti, jo graudi vēl jāglabā pie kaimiņienes. Sovasar zem jumta jādabū arī siena šķūnis. Bet Andrim sava problēma — jātiekot skaidrībā ar bišu lietām, jo priekšdienās viņš noteikti tās turēs. Jau tagad gurķi un vēl kādus tur tikai biteniekam zināmus augus sasējis, lai bites varētu mieloties.

Sajā mājā ļoti sirsnīgas atsauksmes dzirdēju par ukraiņu celtniekiem, kuri strādā būvdarbos. Ceļ ātri un kvalitatīvi. Vienīgā bēda, ka jaunsaimniece mājās joprojām nav nokārtotas elektropārvedes lietas, kas var krietni ievēlināt turpmāko celtniecību.

— Puiši aug, varēs saimniekot, — sacīja Anna. — Vienīgi žēl, ka diviem dēliem zemes būs par maz.

— Ja kāda lielāka vajadzība, steigšus pēc kaimiņu Andra. Mēs tā draudzīgi satiekam. Vienmēr izpalīdz, — tā savukārt stāstīja Valentina Kļavinska. Nedzirdēju allaž tik ierasto jaunsaimnieku vaimanāšanu par tehnikas vai celtniecības materiālu trūkumu. Tāpat — savas problēmas ir, tikai šis paaudzes sievietes laikam

ir pacietīgākas par vīriem. Valentīna sacīja, ka par būvētajām ēkām saņēmusi kompensāciju no valsts, tāpēc bez grūtībām varot turpināt turpmāko būvēšanu. Nesot domstarpību arī ar kopsaimniecību «Nākotne». Var apbrīnot šīs sievietes optimismu un, laikam nebūs par skaļu teikts, mīlestību uz zemi, ja viņa nejut problēmas arī tādā reizē, kad graudi ar rokām jāsej.

Mūsu, sievietes, sarunā kļuvs pievienojās sirmāis šo māju saimnieks — Valentīnas tēvs un, smagi nopūzdāmieš, sacīja tā: — Kas viss te nebūtu, ja mūsu dzimtu savā laikā neizputinātu un uz Sibīriju neizsūtītu. Jūs domājat, ka mēs šodien atpalīkto no dažņu fermeriem?

Pirmo gadu jaunsaimniecībā strādājuši 16 stundas dienā, tagad — mazāk. Pērn sagatavojusi tik lopbarības, ka pāri palicis un saimniecībai pārdevusi. Vienīgā problēma, ka uz visiem tīrumiem nevar lopus aizdzīt. Jo nav tilta.

Meita Sanīša šogad beidz vidusskolu un nekur prom no mājām negrib iet. Vecamātei to vien saka, ka jāliek istabā stelles un jāauž segas. Vienu gan Valentīna meitai ir pateikusi: bez darba nekā nebūs. Ja tuvākajā laikā atgūs visus 54 hektārus vecāva zemes, tad ganāmpulks būs lielāks un arī darba vairāk.

... Divas kaimiņienes, divas jaunsaimniece, divas sirsnīgas sievietes kļuvsas par savas senāvu zemes kopējām. Kaut viņām paveiktos!

Aina ILIJA

Jaunsaimniekam vajadzīga drosme

Kad aiz muguras paliek Stekūns, ceļa kreisajā malā parādās pilskaļns, kur kopsaimniecība svinējusi apsējības, kur skanējušas Ligo vakara dziesmas, kur notikuši arī citi sarīkojumi. Tā pakājē atrodas divas viensētas, no kurām viena uzsākusi ērkšķaino jaunsaimniecības ceļu.

Pilskaļnu kā orientieri Viktorija Fokina nosauca, aicinot paskatīties, kā saimniecības vadību uzsāk sieviete, kuras mājās ir četri mazi bērni un vecmāte. Viņas brāļi dzīvo citos Latvijas novados, tomēr ar padomu un praktisko palīdzību māsu atbalsta.

— Sevišķi brālis Alfrēds, kurš dzīvo Kurzemē, — viņš man ir galvenais padomdevējs un sponsors, arī «idejiskais vadītājs», — ar smaidu seņā stāstīja šo māju saimniece.

Turkupolu dzimta piedzīvojuši gan izvešanu, gan atgriešanos izpostītajā, citu aizņemtā mājā. Bet tagad Viktorija drosmiģi sākusi patstāvības ceļu pie senā pilskaļna. Paņēmusi 25 hektārus, no kuriem pieci ir mežs, par pieciem tūkstošiem rubļu nopirkusi traktoru T-40, tur četras govys. Ja iedomājas saimniecības, kur pagalmā papildam visādas tehnikas, tad viņas pieticība liekas divaina. Un vēl. Lai gan dēls Arturs savos 13 gados gatavs visam pats ķerties klāt, tomēr ko var prasīt no tāda puikas? Otrs vīriēša cilvēks mājās ir trīsgadīgais Andris.

— Arturs pats mēģina vadīt traktoru, kultivēt laukus, — stāsta Viktorija. — Mazs vēl, tomēr dūšīgs. Man jau palīdz radinīeki, brāli ar savām ģimenēm, pa vasaru sabrauc daudz ļaužu. Tālāk iet arī māte Marta Turkupole, ko mēs saucam par «mājas atslēgu». Grūti jau ir, bet ir uz ko arī cerēt — dēli aug, meitas mācās skolā,

Lielajam dēlam patīkot tehnika, meitai Gundegai — nodarboties ar ašanu, rokdarbiem, spēlēt akordeonu, zīmēt, viņa beidz astoto klasi un karsti vēlas iestāties Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolā. Otrajai meitai Dagmā patīk lopi, tā vairāk interesējas pie mājas.

Klausoties saimniece stāstījumu par savām atvasēm, iedomājos, ka patiešām dienās var iznākt klasisks un pagātnē diezgan raksturīgs variants, kad lauku mājās dzima un auga gan talantīgi zemnieki, gan arī inteligenti. Pats Dievs it kā gādāja, lai būtu, kas kopj zemi un baro cilvēkus, un lai būtu, kas spordinā un tālāk nes kultūru.

Sajās mājās tas viss vēl asnu stadijā. Un tomēr — ja tiem būs laba zeme, ja tos sildīs ģimenes un valsts saule, tie augs, kļūs stiprāki. Jo nāc no izturīgas dzimtas. To parāda Martas Turkupoles mūžs, kura pēc viņa pārdzīvotā atgriezusies un palikusi pie sava pilskaļna. To liecina arī viņu jaunā māja, ko pati saimniece trāpīgi nosaukusi par «maizes rīcienu» — šaura un gara tā paceļas divos stāvos.

— Tāda neredzēta arhitektūra, — ieminos.

— Bija laiki, kad viensētās neko nevarēja celt, — pastāsta saimniece. — Ar lielām grūtībām izlūdzāmies atļauju remontēt kādu saimniecības ēku. Pamazām sakopām arī veco māju, bet uz «atkarotajiem» pamatiem cēlam jauno, — ja nav atlauts plesies plašumā, tad tāfos likumos par celšanos uz augšu nebija tik kategorisku aizliegumu.

— Viktorijai sākumā bijušas domstarpības, pat nesaskaņas ar kopsaimniecības vadību, jo vecāva zemi ņēmusi strādāšanā šopava-

sar, kad visiem tika likts gaidīt līdz rudenim, lai mīriģi var strādāt kopsaimniecībā, kas vēl pagaidām ir tās īpašniece. Bet nu viss nokārtojies. Iesaimniecības vadība sākusi vairāk skatīties uz zemnieku pusi un līdz oficiālai iemērīšanai ļāvusi izmantot. Kāpēc gan ne, ja Viktorija Fokina ar savu uzņēmību, neatlaidību un drosmi pierādījusī, ka grib saimniekot?

Atlikusi darbus uz brīdi pie mālas, kamēr Arturs, pirmais palīgs, meistaroja televizora antenu, pagāja parādīt savu zemes īpašumu. To no kolektīvās saimniecības gabala atdaļa tikai dažī mētiņi — viss vēl vienā masīvā. Visi vēl arī nesot nodots lietotšanā — jāgaida līdz rudenim. Ibet jaunsaimniece nesēž dīkā — te jāpielabo ceļš; te gaida cits darbs. Apsētais gabals sadīdzis. Izcirsti krūmāji ap dīki un citās vietās, kur traucējuši. Sāk domāt par jaunās kūts celtniecību lopiēm, mājas dienvidpusē iestādītas 30 ābeles.

Viņai ir savi apbrīni, savi plāni. Nekādi grauģošie tie nav, pieticīgi, tomēr nav arī no vieglājiem.

— Darbā ar lopiēm nogurstu, bet, kad pārsežos uz traktoru, ir kā atpūta. Zemi apstrādāt man liekas vieglāk. Labī, ka izdevās iegādāties automašīniti, ko ļautā sauc par «krievu brīnumu». Ar to varu aizbraukt uz pilsētu, atvest kartupeļus no lauka. Bez autotransporta uz laukiem nav dzīvošana.

Kāda veca sentence vēsta, ka «sievietes liktenis ir mīļēt un ciešēt». Bet, kad redzi, ar kādu enerģiju uz savu iecerēto mērķi iesākusi iet Viktorija Fokina, kura savā paspārnē sapulcinājusi dārgos cilvēkus un sargā tos no visām likstām, nežēlo spēkus, lai bērni būtu apmīļoti, un varētu sāpnot savus skaistos sappus, doties pretī saviem lūlājiem ceļiem, jūtī: Latgales zemniekos vēl nav zudusi spīta uguns un drosme. Liela drosme vajadzīga jaunsaimniekam, bet ja tā ir māte, sieviete — vēl vairāk.

A. RANCANS

Turku pagasts

Aug Māras zemes saimnieces

Aizvadītā Mātes diena, izskanējusi arī rajona meiteņu konkursā, kurā bija vēlēti Mātes dienas. Rajona čaklākās, prasīgākās, izveicīgākās meitenes pulcējās Preiļu kultūras namā, lai parādītu, ko iemācījušās no savām māmiņām, vecmāmiņām, lai apliecinātu sevi savu vienaudžu vidū. Konkurss gatavojoties, meitenes nopietni bija strādājušas mājās. Padoms tika lūgts māmiņām, darbmācībās skolotājām, Braucot uz konkursu, meitenes vedā līdzī savus rokdarbus, no kuriem bija izveidota izstāde. Tajā varēja redzēt adījumus, tamborējumus, pinumus, prievītes un pat pašdarinātu tautas tērpu, kuru bija atveidusi Pārsla Spuriņa no Vārkavas vidusskolas. Meitenes bija papēlušas līdzī arī dāvinājumiem — vienu rokdarbu, kurš Mātes dienā sasildīja Saletieku pansionāta māmuju sirdis.

Pēc īsas iepazīšanās sākās konkursi, kuru gaitā tika rādīta māka uzklāt galdu, skaisti veidot ziedu pušķi, sagatavot apveikuma kartīti. Meiteņu gatavotie apveikumi Mātes dienā saņēma jaunās māmiņas Preiļu un Līvānu slimnīcu dzemdību nodaļās. Atjautības konkursā katra meitene saņēma savu uzdevumu, kur jaunāji bija gan tādi, kas jāzina saimniekojot virtuvē, gan darot citus sievišķīgus darbus. Rokdarbnieču konkursā bija jāparāda prasme pareizi piesūt pogu un apstrādāt pogcaurumu. Visvairāk skatītāji gaidīja pēdējo — deju konkursu. Meitenēm līdzī bija atbraukuši deju partneri, kuri ļoti centās, lai viņu meitene būtu visizsīstīgākā, graciozākā.

Meiteņu darītāja, izdoma, iepriecināja skatītājus un līdzjutējus, kuri bija saņēmuši kuplā pulkā. Taču visvairāk līdzī jūta un pārdzīvoja meiteņu māmiņas, tāpēc noslēgumā pasdarinātos ziedu pušķišus meitenes pasniedza katrā savai māmiņai.

Palīdzēja visiem žūrijas komisijas locekļiem, kuri ļoti rūpīgi izvērtēja dalībnieču veikumu katrā konkursā.

Dalībnieču un līdzjutēju labam noskaņojumam spēlēja Arvids Gžibovskis.

Taču konkurss paliek konkurss, un žūrija izvērtēja sniegumu. Un tā, 6.—9. klašu grupā, kurā startēja 17 meitenes, pārliecinoši uzvarēja Aglonas internātskolas 8. klases skolniece NADJA SOKOLOVA, otra labākā bija LIENE LEITANE no Preiļu 1. vidusskolas 9. klases, bet trešā — Līvānu 2. vidusskolas 9. klases skolniece NATALIJA LAVRUCENOKA. Vidusskolas grupā bija 7 dalībnieces. Visvairāk punktu ieguva INGONA ONSKULE no Rudzātu vidusskolas 10. klases, otrs rezultāts bija Aglonas internātskolas skolniecei JANINAI KISELITEI, bet trešais — Preiļu kooperatīvās arrodvidusskolas audzēknei ARNITAI BUDENCOVAI.

Balvas uzvarētājiem palīdzēja iegādāties sponsori — Preiļu trikotāžas fabrika.

Tādi ir konkursa oficiālie rezultāti. Taču šajā konkursā laikam gan ieguvēji bija visi, tik daudz meiteņu sirds siltuma bija ielīkts, gatavojoties konkursam, tik daudz izdomas, Meitenes parādīja, ko katrā prot un apzinājas, kas vēl jāiemācās. Noteikti radās arī jaunas ierosmes.

Tā, pirms konkursa meitenes aizpildīja savu dalībnieces anketu, rakstīja par sevi, savas atziņas un vēlējumus. Interesanti, ka ailiētē «Nākotnes nodomā» daudzas bija ierakstījušas, ka vēlētos kļūt par mājturības skolotājām. Tas būtu lieliski, ja tik daudz jaunku, zinošu un prasmīgu meiteņu pēc gadiem ienāktu skolās, lai tālāk mācītu jau citām meitenēm to, kas jāprot ikvienai māksai un ģimenes sargātājai. Lai piepildās meiteņu ieceres!

Māte un Māra — latviešiem šie vārdi skan vienādi sirsniņi, un ir liels gandarījums un cerība, ka Latgalē — Māras zemē — aueļaukas, sirsniņas un prasmīgas Māras zemes saimnieces.

I. PEISENIECE
rajona skolēnu jaunrades centra metodīķe

Apgūstiet valodas

Vēl dažas nedēļas, un vidusskolu absolventu dzīvē būs noslēdzies viens posms. Aiz viņiem aizvērsies veco, mīlo skolu durvis, un dzīve neatlaidīgi prasīs, ko darīt tālāk. Iespēju ir daudz, un viena no tām — turpināt izglītību augstskolās. Ari — Daugavpils Pedagoģiskā institūta Filoloģijas fakultātē. Šeit var papildināt zināšanas latviešu valodā un literatūrā, kā arī latviešu kultūrā un svešvalodās.

Plašāk informēš par grupām, kurās studenti iegūst divas specialitātes: latviešu valodā un literatūrā un svešvalodā (angļu vai vācu valodā). Tiks uzņemti 13 reflektanti angļu valodas grupā un 12 reflektanti vācu valodas grupā. Absolventiem būs tiesības mācīt latviešu valodu vidusskolās un svešvalodu devīngadīgajās skolās. Prasme mācīt divas valodas — dzimto valodu un svešvalodu — būs ļoti noderīga tiem skolotājiem, kuri strādās nelielās lauku skolās, jo būs nodrošināta pilna darba slodze. Mācot tikai vienu priekšmetu, pilna slodze parasti neiznāk. Vērojot lauku attīstības tendences, var droši paredzēt, ka nelielo skolu skaits nees mazumā, bet gan nemīlīgi pieaug.

Angļu un vācu valodā iestājēksāmenu nebūs, bet būs pārrunas. Tajās tiks pārbaudīta reflektanta prasme lasīt, tulkot, atbildēt uz jautājumiem un isi atstāstīt tekstus, kas pēc grūtības pakāpes atbilst tekstiem mājas lasīšanā 10.—11. klasē. Tiks pārbaudīta iemaņas sarunāties par skolā mācītājam sarunu tēmām monologu un dialogu formā: pastāstot par tēmu, atbildot uz jautājumiem un uzdotot tos. Gramatikas zināšanas reflektanti parādīs tekstā analizē: noteiks lietoārda skaitli un locījumu, īpašības vārda salīdzināmās pakāpes, darbības vārda laiku un kārtu u. c. — visu to, ko viņi ir mācījušies un apguvuši skolā.

Jaunums ir tas, ka būs arī grupa, kura apguvs poļu valodu. Uzņems 12—13 cilvēkus. Paspriekdzēji būs no Polijas. Ar reflektantiem notiks pārrunas, kurās pārbaudīs poļu valodas pamatzināšanas.

Būsim priecīgi lieties ar vidusskolu absolventiem. Lūdzu, sekojiet studinājumiem laikrakstos un citos masu informācijas līdzekļos.

H. MARSAVS.

DPI Angļu valodas katedras vadītājs

Vai mums būs bezpajumtnieki?

—Nav nekāda pamata uztraukties, ka līdz ar nelikumīgi nacionālizēto dzīvotāju namu atdošanu bijušajiem īpašniekiem to pašreizējie īrnieki tiks izlikti uz ielas.—LETA korespondentei teica valdības padomnieks komunālās saimniecības jautājumos Jānis Dinne — izstrādājājā likumprojektā paredzētas sociālas garantijas īrniekiem. Ari esošo nomas un īres līgumu saglabāšana un īres maksas augstākās robežas noteikšana. Nav

korekta atsauce uz Vācijas pferedzi, kur komunisti it kā tiekot izlikti no privatizētajiem namiem. Mūsu rīcībā esošie dokumenti šķiecinā, ka, piemēram, Berlinē līdz 1995. gadam vispār aizliegts izdarīt jebkādas grozījumus īres līgumos.

—Uzskatu,— piepilda Jānis Dinne.—Ka izstrādātais likumprojekts steidzami jāpublicē un nopietni jāapspriež.

Keramika Jasmuižā

Latgales keramikas izstādes vienmēr tiek gaidītas ar lielu interesi. Tā ir iepazīšanās ar jaunāko tautas mākslu. Sovasar Jasmuižā skatāma Pētera Iruka un Guntara Romančuka darbu izstāde.

Pētera Iruka vārds tautas mākslas cienītājiem nav svešs; bet Guntars Romančuks ir mazāk pazīstams. Abi keramiķi darbojas Rēzeknes rajona podnieku kopā, kurai nesēn piešķirts Tautas studijas nosaukums. Studijas vadītājs ir Pēteris Ušpelis.

P. Iruks (dzimis 1954. gadā) šobrīd ir viens no radošākajām un spožākajām personībām Latgales keramikā. No 1970. līdz 1974. gadam viņš mācījās Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolā un pēc tās beigšanas piecus gadus strādāja Rīgas rajona kolhoza «Ezeriem» keramikas cehā, un tikai astoņdesmito gadu sākumā atgriezās dzimtajās mājās. Galgavas pagasta Meirānos Pēteris Iruks ierīkoja savu keramikas darbnīcu.

Savos darbos viņš ir smalks

lietišķs. Galvenā vērība tiek veltīta dekoratīvajai keramikai, kaut gan neizpaliek arī saimniecības trauki, taču tiem ir dekoratīva ievērte. Neatkarotjamas ir Pētera Iruka vāzes. Tās ir graciozas un elegantas. Māla plastisko īpašību lielākā izjūta izpaužas vijīgajās un plūdenajās svečturu un vāzu formās. Smalks un neuzkrītošs meistara darfrādē ir grafiskais rotājums, kas trauku padara vēl elegantāku. Keramiķis bieži lieto gleznotu rotājumu.

P. Iruka darbi ir saules siltuma piepildīti, jo trauku glazēšanai meistars izvēlēies dzeltenos un brūnos toņus. Sulīgas ir zaļo toņu gammas, savdabīgi ir sarkanrūsģanie toņi ar metālisku spīdumu, kuri Latgales keramikā ir reti sastopami.

Guntars Romančuks (dzimis 1965. gadā) pārstāv keramiku jaunāko paaudzi. Ar podniecību viņš sāka nodarboties astoņdesmito gadu vidū. Amata prasmi Guntars sākumā apguva pie Valda Vogula, pēc tam kādu laiku strādāja Mārtiņa Kroņa darbnī-

cā. Patstāvīgu darbību viņš uzsāka 1986. gadā, kad Rēzeknes rajona Vertukšnes «Strautkalnē» ierīkoja savu cepli.

G. Romančuks strādā neierasti, tāpēc daļā skatītāju viņš paliek neizprasts. Jaunā keramikā daifrādē nav spožu glazūru. Izmantotjot sārķano Kupravas mālu, tiek iegūti sarkanpelēcīgi matētie toņi, kas traukiem piedod senatnīgumu. Viņš ir pievērsies saimniecības trauku darināšanai. Tie ir ievārijuma un piena podi, medaunieki, vāraunieka tipa podi. To veidošanā podnieks prasīmīgi izmanto saimniecības trauku formas, piedodams tām mazliet mūsdiēnīgumu. Pats keramiķis saka, ka viņa traukus var droši izmantot sadzīvē, jo tajos ir mazāk oksīda, nekā spoži glazētajos traukos.

Guntara traukiem raksturīgs grafiskais un gleznotais rotājums. Svīkojuma pielietošana liecina par keramikā cenšanos izziņāt un izprast senākās keramikas tradīcijas, tāpēc gribas novēlēt veiksmi jaunās meklējumos.

Abu keramiķu darbi muzejā būs skatāmi līdz vasaras vidum.

Skaidrīte APEINANE,
I. Raņa muzeja «Jasmuižā» zinātniskā līdzstrādniece

Kopīgais un atšķirīgais

Mūsu kultūras darbinieki pēc desmit gadiem atkal ciemojās pie kolēģiem Madonas pusē. Un kā kolēģiem un turklāt vēl kaimiņiem, protams, bija daudz kas pārrunājams. Kopīgais un atšķirīgais. Kopīgais: viena resora — Kultūras ministrijas pakļautība. Atšķirīgais: dažāda vietējo pašvaldību attieksme pret kultūru.

Madonas rajona kultūras nams, kas par ziedojumiem 1936. gadā bija celts kā Aizsargu nams, savu gākotnējo godību saglabājis tikai vienā telpā — metodiskajā kabinetā. Pārējās telpās padomju varas gados sākotnējais, tautiskais gars metodiski tika iznīcināts, kā jau tas bija ierasts celā uz gaišo komunismu. Remonta jautājums ir aktuāls un sāpīgs. Kultūras darbinieki šeit zem viēnā jumta sadzīvo kopā ar dzimtsarakstu nodaļas un DOSAAF pārstāvjēm. Un, protams, tāpat kā Preiļos arī kultūras nodaļa ir izmitināta tepat. Tādēļ audzējam un klūdžu pinējam kultūras nams ir spiests par četriem pieciem tūkstošiem irēt pagrābīu, no saviem īrniekiem turpretī saņemot grašus.

Kultūras namā darbojas 34 kolektīvi. (Ir par ko padomāt preiliešiem.) Iedzīvotāji labprāt apmeklē maksas kursus. Sevišķa piekrišana ir šuvēju un svešvalodu kursiem. Sogad tikai angļu valodas kursos ir sešas grupas. Tos apmeklē arī vidusskolēni. Par mācību gadu jāmaksā piecdesmit rubli, pasniedzēja mēnesī pelna četrus simtus. Un tā viņai ir pamaldarba vieta. Starp citu, visi pasniedzēji ir vietējie. Kurši agrāk ienesa labu naudu, bet tagad likko pietiek norēķiniem.

No kultūras nama direktores stāstījuma uzzinājām, ka vasarā labus ienākumus dod estrādes izmantošana. Šeit uzstājās ne tikai republikā labi pazīstami kolektīvi un mākslinieki, bet arī viesi no tālākām malām. Piemēram, jūnija sākumā Madonas estrādē koncertēs «Cikāģas pieciši», bet augustā — I. Dzenis.

konkursa «Kas brauks uz Vāciju?» organizēšanu. Vai preiliešiem par kaut ko tādu tuvākajā laikā nāksies domāt?

Madonas rajona kultūras nodaļas ilggadēja vadītāja Palmira Brice informēja par galvenajiem kultūras darba virzieniem, sīkāk pakavējoties pie apmaksas sistēmas. Tieši pēdējā izraisīja mūsu kultūras darbiniekos vislielāko interesi. Pašreizējās pārmaiņas ienes savas korektīvas arī kultūras darbā. Laulības tagad atkrit. Bēres sen vairs nerīko. Darba svētki — darba kolektīvu pārzīņā. Lieldienās un citos lielajos svētkos madonieši pirmajā dienā neplāno savus pasākumus. Tikai otrajā. Un parasti tas ir klasisks koncerts. P. Brice uzskata, ka pietiek ceturksnī organizēt vīnu (!) labu pasākumu, uz kuru nāk tauta, bet ne katru sestdienu micities klubā. Neizprotamas ir Kultūras ministrijas jaunās atskaišu formas, kurās turpat vai galvena vieta ir ierādīta baznīcas tradīcijām. Katru gadu šeit notiek koteļniecības semināri. Bīksēres parkā savu mīļvietu raduši septiņpadsmit mākslinieku divdesmit seši darbi. Lai minam tikai dažus: Oļģs Skarainis «Ģimenes», Nikolajs Petraškevičs «Kontakts», Aivars Gulbis «Cetri novadi», Arta Dumpe «Spāres» un citi. Sos darbus ir nopircis vietējais mecenāts — kolhozs — agrofirma «Bīksēre». Sakoptais nelielais (12,7 ha) parks ar savu skulptūru dārdz var sacensties ar slaveno Gaujas parku.

Jaunajā tradīciju namā Kainģravās mūs sagaidīja Kalifornijas latvieša Ingmāra Lindberga no liepas izgredhā «Sīpolīgā tautasmeita». Pats tradīciju nams savulaik bija iecerēts kā mūsu dzīvīru atpūtas stūrītis ar kamīnu zāli un virtuvi, ar saunu un baseinu, ar viesību zāli un... nat pārrauga vai pārraudzes māiņu blakus. Tagad tas saimniecībai nes tikai zaudējumus. Uz veselīu diennakti šeit telpas var irēt godīu organizēšanai par simts piecdesmit rubļiem.

Bez jau mums zināmajiem daudzajiem Madonas rajona muzejiem šoreiz apmeklējam jaunāko no tiem — P. Stradiņa Medicīnas vēstures muzeja pirmo lauku filiāli — profesora Aleksandra Bērziņa muzeju. Bērnu ķirurga dzimtas mājas «Dīlmani» nav saglabājušās, un muzejs ir tapis pīnīgi no jauna. Mūsu novadniekiem uz šādu piemiņas saglabāšanu būs jāgaida vēl gadiem ilgi. Ari sponsoru tikpat kā nemana.

dā ir redzami lielāks. Toties mums nav pastāvīgas izstādes «Mūsu novadnieki».

Madona var pamatot lepotes ar savu muzeju. Bijušajā klētī ir ierīkota izstāžu zāle (bez apkures) un tai blakus jaunbūve. Ar šeit panāktu dienas gaismas efektu nevar lepoties pat izstāžu zāle «Latvijā» Rīgā. Dabiskais apgaismojums un kolosālā akustika jēokurs ekspozīcijas apmeklējumu pārvērs par svētkiem.

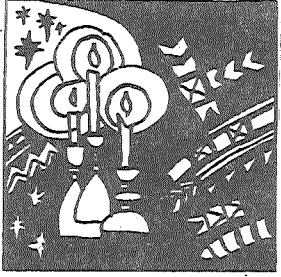
Ar novada kultūras piemiņekļiem mēs varējam iepazīties pašdarbības mākslinieku darbos. Madoniešiem ir sava Tautas studija, kuru tagad pēc Jāņa Simsona nāves vada viņa dzīves biedre Daiga. Atmiņā palika Pētera Gailiņa «Skats uz aktrises Oļģas Dreges dzimtajām mājām Sarkaņu Kaipos» un Cesvaines pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja Valda Kaprāja gleznas.

Mūsu tālākais ceļš veda uz Sarkaniem — mazliet nomalūs no ierastajiem ekskursiju maršrutiem. Šeit kā pirmais mūs sagaidīja Gvido Bula veidotais piemiņeklis koka Rublim. Ar šo skulptūru tad arī sāka mūsu ekskursiju pa Sarkaņu pagastu vietējā bibliotēkas vadītāja Aida Pīndāne. Katru gadu šeit notiek koteļniecības semināri. Bīksēres parkā savu mīļvietu raduši septiņpadsmit mākslinieku divdesmit seši darbi. Lai minam tikai dažus: Oļģs Skarainis «Ģimenes», Nikolajs Petraškevičs «Kontakts», Aivars Gulbis «Cetri novadi», Arta Dumpe «Spāres» un citi. Sos darbus ir nopircis vietējais mecenāts — kolhozs — agrofirma «Bīksēre». Sakoptais nelielais (12,7 ha) parks ar savu skulptūru dārdz var sacensties ar slaveno Gaujas parku.

Jaunajā tradīciju namā Kainģravās mūs sagaidīja Kalifornijas latvieša Ingmāra Lindberga no liepas izgredhā «Sīpolīgā tautasmeita». Pats tradīciju nams savulaik bija iecerēts kā mūsu dzīvīru atpūtas stūrītis ar kamīnu zāli un virtuvi, ar saunu un baseinu, ar viesību zāli un... nat pārrauga vai pārraudzes māiņu blakus. Tagad tas saimniecībai nes tikai zaudējumus. Uz veselīu diennakti šeit telpas var irēt godīu organizēšanai par simts piecdesmit rubļiem.

Bez jau mums zināmajiem daudzajiem Madonas rajona muzejiem šoreiz apmeklējam jaunāko no tiem — P. Stradiņa Medicīnas vēstures muzeja pirmo lauku filiāli — profesora Aleksandra Bērziņa muzeju. Bērnu ķirurga dzimtas mājas «Dīlmani» nav saglabājušās, un muzejs ir tapis pīnīgi no jauna. Mūsu novadniekiem uz šādu piemiņas saglabāšanu būs jāgaida vēl gadiem ilgi. Ari sponsoru tikpat kā nemana.

Voldemārs ROMANOVSKIS

Dzīvosim līdzī Baznīcas gadam

Klāt jūnijs. Kā maijs bija velēts Dievmātei, tā jūnijs velēts Jēzum Sirdij. 7. jūnijā ir Jēzus Sirds svētki.

Lai gan šie svētki ir samērā nesens ieviesti, tomēr Pestītāja Sirds godināšana bija pazīstama jau pirmajos gadsimtos. Viens no lielākajiem Jēzus Sirds godinātājiem bija Svētais Augustīns (dzim. 354. g. 13. novembrī — miris 430. g. 28. augustā).

Viduslaikos Dievišķās Sirds goda varotājs bija Svētais Bernāds (1091. — 1153. g. 20. augustā), bet jaunlaikos Svētā Marija Margarita Alakoka (1647. g. 22. jūlijā — 1690. g. 17. oktobrī).

Lielais atpazīšanas darbs, ko mēs škatām visā Baznīcas gadā, pamatojas uz Dieva mīlestību. Dieva mīlestība ir visa sākmums. Tā bija cilvēku radītāja, atpestītāja, Euharistijas iestādītāja, zēlāstības devēja un Baznīcas dibinātāja. Dieva mīlestības attēlojums un iemiesojums ir Jēzus Sirds. Iedziļināšanās Jēzus Sirdī, kas visus mīl, bet pati saņem tik maz pretmīlestības, un gandarīšana ir šo svētku galvenais uzdevums. Baznīca katru mēnešu pirmajā piektdienā vai svētdienā, bet sevišķi visā jūnija mēnesī tāpēc godina Pestītāja Sirdi.

Tāpat ticīgie tiek aicināti 9 pirmā mēneša piektdienas pieņemt Visvētoto Altāra Sakramentu, lai izlūgtu laimīgu nāves brīdi.

13. jūnijā — Svētā Antona diena. Viņš ir viens no svētajiem, kas visvairāk tiek godāti un cienīti visā kristīgajā pasaulē. Arī latviešu tautai Svētais Antons ir ļoti ļoti pazīstams. Nav gandrīz nevienas baznīcas, kur nebūtu altāra, statujas un svētbiļdes viņa godam. Ticīgie Svētā Antonu piesauc sevišķi pazaudētu lietu atrašanai. Viņa dzīve bija darbos īstenots Kristus Evaņģēlijs un tāpēc viņa piemērs panāca vairāk nekā viņa vārdi. Viņš dzīvoja no 1195. gada 15. augusta līdz 1231. gada 13. jūnijam. Pāvests Gregors IX viņu izsludināja par svētu, bet pāvests Pījs XII viņu pasludināja par katoļu Baznīcas doktoru.

24. jūnijā Svētā Jāņa Kristītāja diena. Pestītājs viņu nosaucis par lielāko, kāds ir no sievietes piedzimis. Parasti Baznīca svētos godina viņu nāves dienā, bet Svēto Jāni — viņa dzimšanas dienā.

Svētais Jānis Kristītājs bija lielais adventes vēstnesis, kas sludināja, ka laiks ir klāt, un drīz ieradīsies kāds spēcīgāks par viņu, kas kristīs nevis kā viņš ar ūdeni, bet gan ar Svēto Garu, un kam viņš nav cienīgs atrāist kurbju siksnas. Viņu sauc par Kristītāju, jo viņš Jordānas upē kristīja tos, kuri atgriezās un nožēloja grēkus. Arī pats Jēzus gāja pie viņa un tika nokristīts. Jānis vairākkārt pārmeta tēvceļam Galilejas ķēniņam

Herodam Antīpam tā izlaidīgo dzīvesveidu. Tāpēc ķēniņš lika tam nocirst galvu. Svētā Jāņa Kristītāja nāveģdiena ir 29. augustā.

Svētā Jāņa Kristītāja neparastā dzīve un tragiskā nāve devusi bagātīgu vielu daudziem rakstniekiem un skanražiem. Lai minam kaut angļu rakstnieku Oskaru Vaildu (1856. — 1900.), pēc kura lugas «Salome» vācu komponists Rihards Strauss (1864. 11. VI—1949. 8. IX) sacerēja operu, kuras pirmizrāde bija 1909. gadā Drēzdenē. Latvijas Nacionālajā operā tā pirmoreiz parādījās 1923. gada 24. II T. Rēitera muzikālā vadībā ar J. Kugas dekorācijām un kostīmiem.

29. jūnijā — Svētā Pētera un Pāvila svētki. Abu apustuļu svētkus švin vienā dienā, jo pēc tradīcijas viņus abus reizē nonāvēja.

Svētais Pēteris tika pienaglots pie krusta ar galvu uz leju. Jo viņš sevi uzskatīja par necienīgu mirt tāda pat nāvē kā Pestītājs, bet Svētajam Pāvilam tika nocirsta galva. So abu apustuļu svētku diženumu labāk, nevar izteikt kā Baznīcas liturģijas vārdiem:

«Sodien Sīmanis Pēteris mira krusta nāvē. Sodien debesu valstības atslēgu turētājs gavilēdams gāja pie Kristus. Sodien apustulis Pāvils, zemeslodes gaisma, nolieca galvu Kristus vārda dēļ un saņēma mocekļības kroni.»

Pēc savas augšāmcelsšanās Kristus Svēto Pēteri atstāja savā vietā. Viņš daudz ceļoja, sludināja Evaņģēliju un dibināja kristīgās draudzes. Mira kā Romas bīskaps — visu kristīgo galva — 67. gadā Nerona sarīkotajās kristīgo vaiāšanās. Abedītās Vatikānā Svētā Pētera bazilikā.

Svētais Pāvils pirms atgriešanās saucās Sauls. Viņš Jēzu nekad nebija redzējis, tomēr to iemāda. Sauls devās uz Damasku, lai tur vajātu kristītos, bet ceļā viņam parādījās Kristus, kas nārmētuma pilnā balst tam iautāja: «Saul, Saul, kāpēc tu mani vajā?»

Un no šī brīža viņš atgriezās. Cik agrāk viņā bija liels naidis pret Pestītāju, tik liela mīlestība nu tagad kvēloja uz Jēzu. Pāvils apceļoja gandrīz visu tēreizējo Romas valsti un visur sludināja Evaņģēliju. Beidzot pēc daudzām ciešanām un vajāšanām viņš nonāca Romā, kur tika nonāvēts vienā dienā ar Svēto Pēteri. Tā kā viņš bija Romas pilsonis, tad viņam nepiesprieda apkaunojošo krusta nāvi, bet nocirta galvu. Svēto Pāvilu sauc par «tautu apustuļu», jo savos misiju celojumos viņš apceļoja visu tēreizējo kultūrālo pasauli.

Svētais Pēteris dzīvo savos pēctēcos — Romas bīskapos — pāvestos, uz kuriem arī attiecas Svētajam Pēterim Kristus teiktie vārdi:

«Gani manas avis, gani manus jērus!» (Jāņa evaņģēlijs 21. 15).

Tagad Svētā Pētera pēctecis, Kristus vēltnieks ir pāvests Jānis Pāvils II.

Vasarā ticīgiem ir vēl divi svarīgi pienākumi.

Pirmais. Vecākiem jārdpējas, lai viņu bērni tiktu ļoti sagatavoti pirmajai Svētai Komūnijai un saņemtu Iestiprināšanas sakramentu. Pirmās Svētās Komūnijas diena ir skaistākā diena katra ticīga cilvēka dzīvē. Nelieciet saviem bērniem aiziet bez vecāku svētības pirmo reizi pēc Svētās Komūnijas. Ja arī jūsu bērns dzīvē nomaldīsies no istā ceļa, tad atmiņas par jūsu vecāku svētību pirmās Svētās Komūnijas dienā varbūt pēc gadiem to no jauna atvedīs atpakaļ uz Dieva ceļa.

Vecāki, ļaujiet saviem bērniem nākt pie Jēzus!

Atgriezieties pie savas bērnu dienu ticības, pie Dieva mīlestības, pie bērnu dienu uzciltīgām lūgšanām, lai jūs atkal kļūtu laimīgi. Izdariet atkal ļoti grēksūdži, tad miers atkal būs ar jums.

Otrais pienākums. Atceraties savus mirušos, sakārtojiet viņu kapu vietas, piedalieties kapu svētkos. Kapuvietās mūsu tautas un visas pasaules tautas vīnēm ir turējušas svētas. Kapu svētkos redzam vecākus cilvēkus un mazus bērnus. Kur palikuši ļaunieši? Kāpēc nenēs ziedus tuviniekiem? Ko viņi dara šajā svētajā piemiņas dienā? Kapsētā taču ir vieta, kas apliecina katras tautas kultūru. Kapu svētkos sanāk kopā tie cilvēki, ka dzīvo un strādā, un tie, kas ir izkaisīti pa visu Latviju un varbūt vēl tālāk.

Kapsēta — katra novada vai vietas pagātnes pieminētā, dalīga no tās vēstures. Kapi ir ne vien mūsu priekšgājēju mūža mājas, mūsu senču aizgājēju dzīves, bet arī mūsu kultūras spoguļis.

SVETVAKARS KAPSĒTĀ

(R. Upmalietis)

Svinīgs klusums apkārt valda,
Dusas vietās sveces kvēl...
Pēc šiem klusiem aizgājušiem
Dzīvo sirdis sēro vēl.
Tādēļ kopā sanākam,
Aizgājušos pieminam.

Lēnā vēsmā plīvo sveces,
Skumjas katram sirdi mās:
Ak, no daudziem aizgājušiem
Sēras šis vai sajūt kāds?
Miesas dus šē kapsētā,
Dvēs'les — Dieva valstībā.

Arī mēs tur kādreiz būsim,
Kad šē gaita galā būs;
Arī apglabāti kļūsim,
Nāve kad reiz aizsauks mūs.
Miesu uzņems tumšais kaps,
Dvēs'le debess gaismā taps.

Ko tad velti as'ras lejām?
Gan jau atkal tiksimies
Ar tiem, ko no zemes lejām
Saucis citā saulē Dievs!
Se ir maldī, nīcība,
Tur būs gaisma mūžīga.

Alberts BUDZE,
deķāns

Turpinām stāstīt par mūsu novada neseno pagātni. Par Riebiņu muižas īpašniekiem Jevģēņiju un Staņislavu Kerbedziem šis tas jau zināms, bet viņiem piederējusi arī Lūznavas muiža.

Tēlniece J. Stabrovskis un Lūznavas muiža

Gandrīz simts gadu mūs šķir no laikiem kad daudzas Latgales muižas bija novada mākslas dzīves centri. Grūti to iedomāties, ja šīs vietas apciemojam šodien — aina nav iepriecinoša. Vietumis bijušajās muižās ēkas iekārtoti dzīvokļi, citur — saimniecību administratīvās telpas, bet nereti tās pamestas liktena varā. Liekas, simtgadīgu koku ieskauto drupu logailu mēmie tušumi mūs aicina atjēgties, pamosties no sastinguuma un kaut iztēlē atgriezties laikos, kad tur spīdēja gaisma, skanēja mūzika, risinājās mākslinieku un literātu disputi.

Lielai daļai bijušo muižu centru šodien piemīt īpatnējs klusums. Ar šo mieru senāk tik daudz izteicošā būvmāksla stāv pāri sabiedrībai un ļaužu pūļņiem. Jādodomā, vai tiešām neatgriezeniski zudusi piedienīgā apkārtnē un iemītnieki?

Šī emocionālā atkāpe likās nepieciešama, lai sabiedrību iepazīstinātu ar poļu tēlnieci Jūliju Stabrovsku, dzimušu Janiņevskū, kuras muiža dažas, varbūt pašas dramatiskākās lappuses mūsu gadsimta sākumā saistās ar Lūznavas muižu un tās pēdējiem īpašniekiem Jevģēņiju un Staņislavu Kerbedziem.

Jūlija Janiņevska dzimusi 1869. gadā Kauņā. Jau bērnībā nonāca Pēterburgā, tur pabeidza ģimnāziju, tēlotājas mākslas zīmēšanas nodaļu un 1892. gadā sāka studijas Pēterburgas Mākslas akadēmijas Tēlniecības nodaļā, sākumā H. Zalemana, vēlāk V. Bekleiševa darbībā. Akadēmiju viņa beidza ar diplomdarbu «Pēdējais aicinājums» — liela izmēra figurālu kompozīciju. Šajā darbā izpaužas jaunās mākslinieces augstais profesionālisms, emocionālitate un formu izjusta izpratne. 1901. gadā J. Janiņevskai piešķirts I klases mākslinieces tēlnieces diploms.

Studiju laikā Jūlija iepazīnās ar poļu gleznotāju Kazimīru Stabrovski (1869.—1929.), kurš jau 1894. gadā bija titulēts par I klases mākslinieku un akadēmiju beidzis ar zelta medaļu. 1902. gadā Pēterburgā viņi nosvinēja kāzas.

Turpmāk abu mākslinieku dzīve un radošā darbība norisēja gan Pēterburgā, gan Varšavā. K. Stabrovskis piedalījās izstādēs Parīzē, Minhenē, Venēcijā, viņa dzīvesbiedre 1900. gadā veiksmīgi debiēja Krakovā un citur. Taču J. Stabrovskai radošais darbs bieži vien saistās ar Lūznavas muižu, kur viņu ar vīru uzaicina abi mīnētie īpašnieki — Polijā un Pēterburgā plaši pazīstami mecenāti.

Lūznavas muižā gadsimta sākumā tika uzcelta jauna pils ar plašām reprezentācijas telpām, mākslinieka darbnīcu un dzīvojamām istabām. Ēka, kas ciešamā stāvoklī saglabājusies līdz mūsu dienām, celta no sarkaniem ķieģeļiem, dekoratīvās daļas ap logaļām, zem dzegas un citur darinot apmetumā. Sāds materiāla apvie-

nojums Latvijas muižu un pilsētu arhitektūrā nebija svešs, taču apjoma tehniskais risinājums ir savam laikmetam neparasts.

Līdz 1908. gadam J. Stabrovskis izstādēs nepiedalījās, taču to gad Viļņā, Lietuvas mākslas II izstādē pārsteidza publiku ar darbu «Aktrises Vandas Semaško portrets». Gadu vēlāk darbs izstādīts arī Varšavā. Jaunā skulptūra liecināja par J. Stabrovskas atteikšanos no akadēmiskā stila — Pēterburgas ietekmes, tā vietā nākusi jauna formu valoda, tuva jugendstilam un Polijas tēlainajai mākslai. Kā norāda poļu mākslas vēsturniece Lija Skalska-Mičika, tēlnieces «klusēšanas gadi» izrādījušies intensīvs radošs meklējumu laiks Lūznavas muižā. Viņas vīrs Kazimīrs Stabrovskis šajā laikā bija slavas zenītā, gadsimta sākumā tapuši viņa labākie portreti, to vidū divi — sievas. Vienā no tiem redzam skaistu jaunu sievieti, kuras dvēselī sedz noslēpumainais melanholijas plīvurs. K. Stabrovskis gleznojis arī Lūznava.

1915. gadā Stabrovski bija Pēterburgā, bija sācies I pasaules karš. J. Stabrovskis pārdzīvoja varbūt lielāko traģēdiju savā mūžā: Lūznavas pili esošās skulptūras un veidojumus iznīcināja «demoralizējusies krievu karaspēka vienība», kā viņa rakstīja kādā no savām vēstulēm.

Turpmāk, arī 1920. gadā Varšavā tēlniece strādāja maz — acimredzot, Lūznava zaudētais atstājis dziļu iespaidu. Māksliniece mirst 1941. gadā Varšavā. Traģiski gāja bojā arī viņas diplomdarbs (1954. gadā nevērigas pārvešanas laikā).

No viņas darbiem līdz mūsu dienām saglabājusies divi nelieli — vāze un cilnis, pārējais skatāms gadsimta sākuma periodikā, izstāžu katalogos, arī laikabiedru atmiņās. Aktīvās uzdevums ir Lūznavas parka Dievmātes tēla autora noskaidrošana. Tas bija uzstādīts 20. gadsimta I desmitgadē, pieminekļu valdes 1925. gada materiālos sastopama ziņa (vietējo iemītnieku sniegtā), ka autore ir J. Stabrovskis. Dokumentālu pierādījumu pagaidām trūkst — gaidīsim erudītu tēlnieces radošās biogrāfijas pazīņu apstiprinājumu no Varšavas.

Nav izslēgts, ka muižas tuvākā vai tālākā apkārtnē negaidīti atklājas arī citi darbi vai to atliekas — ne mazums vērtību kara gados un arī pēc tam tika izvazāts un aizmirsts.

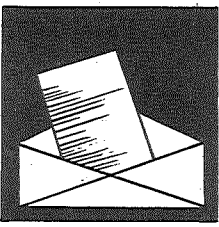
Lūznavas muiža nav vienīgā, kur mecenātu paspārnē radoši strādāja mākslinieki. Tāda bija arī Riebiņi, Krāslava, Varakļāni un citas. Par to nav jābrīnās, jo Latgale tolaik nebija atpalicis nostūrīs, bet gan kultūraprītes vienotāja starp Varšavu un Pēterburgu.

Jānis ZILGALVIS,

arhitektūras zinātņu kandidāts

Attēlos: izdevumā «Tygodnik Ilustrowany» 1903., II, 944. lappusē publicētais K. Stabrovskis «Sievass portrets»; Lūznavas muižas pils.

Pārdomas pēc jubilejas

Jāsaka liels paldies līvāniešiem, teātra mīļotājiem, kas apmeklēja arī šos Līvānu teātra jubilejas svētkus. Nākošajā dienā man zvanija vairāki «vecie» aktieri un ne tikai aktieri.

Jubileja kā jau jubileja: ar ziediem, sumiņajumiem un citām izdarībām. Nebūdami kolektīva dalībnieki, tikai pastāvīgie teātra apmeklētāji, viņi mani burtiski «apbēra» ar jautājumiem: «Kur palikuši vadošie aktieri no 1955. līdz 1973. gadam?» Jā, viņi vai nu miruši vai arī vienkārši aizmirsti. Pēc 1973. gada Lauma Balode aizgāja, nāca jaunā kultūras nama vadība, — un viss darbs apstājās uz vairākiem gadiem. Tikai pēc A. Sopuļa atnākšanas darbs sāka virzīties uz priekšu.

Arī dramatiskais kolektīvs sagatavoja vairākas lugas. Jāsaka, ka šajos gados dramatiskajam kolektīvam kvalitāte nebija galvenā, jo žūrijai ar pateicību bija jāpieņem tāds kolektīvs, kāds viņš bija. Rajonā tas bija vienīgais drāmas ansamblis. Zonas skatēs arī istas konkurencas nebija. Kāpēc tāda iznikšana skāra vienu no tautā iemīļotākajiem žanriem? Vēl nesēn visi tik ļoti gribēja skatīties teātri.

Galvenais iemesls ir folklorā. Jo šajos kolektīvos darbojas pat veselās ģimenes. Vai nebūtu laiks katru mākslas veidu nolikt savā vietā? Kāpēc agrāk, pirms gadiem piecdesmit un vairāk, kāzās, bērēs, kristībās un citos gados vienmēr nēma daļību tagad tā saucamā folklorā, un tomēr teātris bija iecienīts visās biezāk apdzīvotajās vietās? Mūsu kultūras vadībai būtu jāsaprot, kādos apstākļos, kad un kur kādu kolektīvu izmantot. Jācer, ka tuvākajā laikā dramatiskie kolektīvi atsāks darbu visā rajonā, lai Līvānu kultūras nama pašdarbniekiem būtu ar ko sacentties.

Bet tagad atgriezīsimies pie jubilejas sarikojuma. Es savas krāsas neļķes biju spiesta atdot režisorei aizkuļisēs, jo vārds netika dots. Pēc scenārija vārds pirm-

jam kolektīva dalībniekam nebija iepļānots. Es sākumā gaidīju, kad vakara vadītāja atcerēsies tos kolektīva dalībniekus, kas pēdējā desmitgadē aizgājuši no mums (miruši). Vai viņi nav pelnijuši, ka tos atceras? Viņi bija tie, kas dramatiskā kolektīva slavus nesa pāri rajona robežai un tālāk. Sāpīgi, ka, apzīlībš no sumiņajumiem, jaunais kolektīvs to aizmirst. Ne tikai mirušie, bet arī dzīvie bija piemirsti. Piemēram, Jānis Birkmanis — nepārspējams mīlētāju un raksturlomu tēlotājs (Aleksis un Dūdars, «Skroderdienas Silmāčos», Krustiņš «Pazuđušajā dēlā», Oskars «Zvejņeka dēlā», Eduards «Indrānos», Valdis izrādē «Palmas zaļo vienmēr» u. c.), Evalds Kalvāns Krustiņa tēlu atveidoja Latgales kultūras nedēļā Rīgā un bija apbrīnojami labs «vecis» («Salna pavasarī»). Ar vienreizēju atdevi tik daudz lugās ir spēļējis Valija Eglīte. Tika piemirsti arī gados pavisam jaunie dalībnieki: A. Zosina, V. Znotiņa un daudzi citi. Andris Uļjanovs bija tik aktīvs dramatiskā kolektīva dalībnieks, ka bez viņa piedalīšanās netika iestudēta neviena luga. Te es minēju dažus aktivākos, bet nav jau iespējams nosaukt, kas piedalījušies vienā vai otrā iestudējumā.

Līvānieši ir teātra ļaudis un viņi ļoti labi atceras mūs visus: Kas attiecas uz kultūras nama jaunajiem aktieriem, tad jāsaka, ka netiek ievēroti paši galvenie baušļi. Un proti: aktieris nedrīkst runāt tikai sev un savam partnerim. Nulles vērtība ir tam aktierim, kura teikto skatītājs zālē nesaprot.

Skaisti un labi, ja programmas vadītājs uz skatuves jūtas brīvi. Tikai to visu nevajadzētu vulgarizēt. Režisore A. Pabērza noteikti un ne vienu vien reizi par visām šīm kļūdām ir runājusi. Tas būtu jāielgoda.

Gribu pajautāt līvāniešiem, vecākās un vidējās paaudzes iedzīvotājiem: «Vai atceraties 60. gadus un 70. gadu sākumu? Un kultūras dzīvi Līvānos šajā laikā?»

Visa apsīka, līdz ko atklāja jauno kultūras namu. Līdz tam katru vasaru līvāniešiem bija, kur pavadīt brīvo laiku, jo viņu rīcībā bija parks. Katru sestdienu un svētdienu šeit bija kāds pasākums. Jau ar maija sākumu mēs pārvācāmies uz parka estrādi. Sākām ar parka atklāšanas svētkiem, tad sekoja Bērniņas un Pilngadības svētki. Līgo un Dziesmu svētki. Un tā — ik vasaru. Iebraucēju viesizrādes un koncerti. Un, protams, deju vakari. Vecāki ļaudis sēdēja uz soliņiem vai zālītē, iedzēra pa kausam alus, bērni dabūja saldējumu un limonādi, bet jaunatne dejoja. Veselus trīsdesmit gadus mēs mierīgi un godīgi sadzīvojām ar kritušajiem karavīriem, jo arī viņi bija jauni. Un, ja dvēsele ir nemirstīga, tad arī viņiem patika mūzika. Nebija neviena gadījuma, kad kāds vakara apmeklētājs būtu iegājis kapsētas teritorijā vai arī, pasarg Dievs, ko nepiedienīgu izdarījis. Šī vieta katram bija un palika svēta.

Strādāt parkā kultūras darbiniekiem nebija viegli, bet mums tas bija nepieciešams. Uz veco kultūras namu cilvēki gāja nelabprāt, jo blakus atradās jaunais tikko uzceltais stikla fabrikas klubs. Mēs bijām pabērņa lomā un, lai varētu eksistēt cauru gadu, vasaru pavadījām parkā. Ar dramatisko kolektīvu braucām viesizrādēs, patikamo apvienojot ar lietderīgo. Tā viesizrādes mums kļuva par savdabīgām ekskursijām. Sevišķi atsaucīga publika bija Lietuvā.

A. Pabērzi nebija viegli atjaunot drāmas kolektīvu. Lai kā arī bija, ir vai būs, bet mums jābūt pateicīgiem, ka tāds kolektīvs pastāva un strādā ar lielu atdevi. Un ja tā labi padomā, viņi tiešām var būt lepnī, ka ir vienīgā rajonā. Novēlēsim viņiem aktīvi darboties vēl daudzus gadu desmitus.

Marija SPOLE,

bijusi vecā kultūras nama direktore

navu iekārtas savā laikā bija no Zviedrijas un Vācijas pirktas par dārgu naudu.

Jaunaglonas (Kamenečas) ūdensdzirnavu turbīnas izlauztas un izmestas rūšē turpat kanālā vēl šodien.

Jā, tādas tās lietas — bēdīgas. No sadzīves pakalpojumu kombināta bijušās vadības puses pastrādāts barbarisms. Kas par to atbildēs?

Tagad ūdensdzirnavas ļoti vaadzīgas atdzimstošajai Latvijas republikai, tās jaunsaimniecības.

Bijušo apkārtejo sādzu, kas kuri regulāri izmantoja Preiļi, Aizkalnes un Jaunaglonas (Kamenečas) ūdensdzirnavas

19 paraksti

Sporta klubs „Cerība“ informē

FUTBOLS

Lauku sporta biedrības «Vārpa» čempionāta turpinājumā sporta kluba «Cerība» futbolisti cīnījās neizšķirti ar Līvānu «Kristālu» (2:2). Vārtus guva V. Fjodorovs un V. Kumpinovičs. Tāpat pieveica Pļaviņu komandu ar rezultātu 5:0 (Rubins — 2 vārti, Kupelis, Martinovs, Kumpinovičs pa vie-

niem) un zaudēja Smillenei ar rezultātu 0:1. Jāatzīmē līvāniešu veiksmīgais starts. — viņi pratuši pieveikt Salacgrīvas 2:0, Sedas — 4:0, Jēkabpils — 9:3 un Olaines — 2:0 futbolkomandas un pašlaik atrodas turnīra tabulas augšgalā.

Rajona skolu sacensībās jaunākajā grupā (1980.—1981. g.) visus savus pretiniekus pieveica Preiļu 2. vidusskolas komanda. Tālākajās vietās — Līvānu 1. vidusskola, Līvānu 2. vidusskola, Preiļu 1. vidusskola. Vecākajā grupā — Līvānu 2. vidusskola, Līvānu 1. vidusskola, Preiļu 1. un 2. vidusskola.

VIĒGLATLETIKA

Mācību gada izskaņā savas atiecības noskaidroja skolu vieglatlēti. Jaunākajā grupā starp vidusskolām uzvarēja Riebiņu, Līvānu 2. un Preiļu 1. vidusskola. Starp deviņgadīgajām skolām — Priekulei, Galēnu, Rožupes skolas. Vidējā grupā starp vidusskolām labākie — Līvānu 1. vidusskola, Aglonas internātskola, Līvānu 1. vidusskola.

Gribētos atzīmēt tos vieglatlētus, kuri izcīnīja uzvaras vairākās disciplīnās. Un tie bija: jaunākajā grupā — A. Kavinska (Riebiņi) un J. Iljins (Preiļu 1. vsk.), vidējā grupā — D. Liniņa (Preiļu 1. vsk.) un J. Smirnovs (Līvānu 2. vsk.), vecākajā grupā — I. Znotiņa (Preiļu 1. vsk.), L. Spuriņa (Vārkava), N. Grope (Aglonas internātskola).

Imants BABRIS, sporta kluba priekšsēdētājs

Attēlos: jaunieši dodas visgarākajā — 3 kilometru distancē; Līvānu 2. vidusskolas vieglatlēts J. Smirnovs diska mešanas sacensībās.

Jāņa SILICKA foto

Kas atbildēs?

Latvijas laukos atdzimst bijušās viensētas, daudzi nem zemi un no tās veido stagnācijas gados neizstrādātās zemieņu saimniecības. Taču izaudzēto labību kā maizīti, tā lopbarībai, par nožēlu, nav kur parstrādāt, tas ir, samalt, jo vairs nav dzirnavu. Ūdensdzirnavas, kas bija mūsu rajonā, jau gadus desmit un vairāk nedarbojas. Un vainīga pie tā ir bijusi sadzīves pakalpojumu kombināta vadība, kuras pārziņā bija ūdensdzirnavas Preiļos, Aizkalnē, Jaunaglonā (Kamenečā) un citur.

Ūdensdzirnavas (to iekārtas) galvenokārt iznīcināja metāllūzņu

dēļ. Tos nodeva valstij, un sadzīves pakalpojumu kombināta vadītāji, domājams, saņēma prēmijas. Lauza, ar autogēnu sagrieza turbīnas, metāllūzņos nodeva labā lietošanas stāvoklī dīzeļus, gāzes ģeneratorus un citu ūdensdzirnavu iekārtu, oīlnas pārstrādes mašīnas, kuras bija atvestas no Rīgas fabrikas «8. Marts». Visu nodeva metāllūzņos.

Vai par tautas mantas iznīcināšanu vainīgos tagad nevajadzētu saukt pie atbildības?

Preiļu ūdensdzirnavas 1985. vai 1986. gadā izpostīja, to iekārtas nododot metāllūzņos. Ūdensdzir-

Cienīsim citu cilvēku darbu

Katram no mums ir patīkami, ja mūsu mājas priekšā, pie mūsu darba vietām zied puķes. Arī Gailišu deviņgadīgās skolas kolektīvs rūpējas par to, lai skolas apkārtnē būtu šis skaistums. Gan skolas priekšā, gan apkārt skolai, gan mācību lauciņā tiek sētas un stādītas narcises, tulpes un dažādas citas puķes. Šajā darbā savas mazās rokas pielikuši 1.—4. klašu skolēni, 5.—8. klašu skolēni, vienmēr čakli strādājuši un strādā skolotāji.

Mūsu kolektīvu uztrauc, lūk, kas — puķes bieži tiek nogrieztas. Vēl sliktāk — iestādītās puķes tiek izraktas ar saknēm un aiznestas. Tā no 30 iestādītajām rozēm palikusi gandrīz tikai puse. Šinī pavasarī jau ir nogriezta daudzas tulpes skolas priekšā un puķes

mācību lauciņā. Mācību lauciņā aplauti rabarberi.

Negribās ticēt, ka to visu dara pašu skolēni, jo tas taču viņu ieguldītais darbs, viņu acīs priecē ziedi. Un tomēr tā notiek. Grūti atrast vainīgos. Kā tautā saka: «Pie rokas nav noķerts, tātad, nav...»

Gribētos, lai cilvēki ir godīgi. Vai tiešām tik grūti katram pie savas mājas, savā dārzīņā audzēt puķes? To katrs var izdarīt, vajag tikai nedaudz gribas un darba.

Daudzreiz esam par to runājuši ar skolēniem. Aprunāties ar visiem iedzīvotājiem ir daudz grūtāk. Tāpēc mēs nolēmām griezties laikrakstā. «Novācnieks» redakcijā. Izlasījuši «laikrakstā», Gailišu ļaudis droši vien mums palīdzēs tikt galā ar šīm nepatīkšanām. Katrs,

kurš redz, kas tik neglīti rīkojas, var aizrādīt, pateikt skolā, kas to ir darījis.

Mēs domājam, ka tā notiek ne tikai pie mums, bet arī citur — skolās, pie uzņēmumiem un organizācijām, iedzīvotāju dārzīņos. Daudzreiz ir dzirdēts, ka ziedi nogriezti vai norauti, vai pat ar visām saknēm izrakti iedzīvotāju dārzīņos (gan laukos, gan Preiļos). Rudenī, kad dārzeni ir izauguši, bieži gadās, ka sveši daļu noņem un aizņes projām.

Vai tas ir godīgi? Būsim godīgi un mācīsim arī savus bērnus būt godīgiem!

Gailišu deviņgadīgās skolas skolotāju kolektīvs

Sacentās autobraucēji

Jaunaglonas autotrasē «Ilzezers» notika Latgales kausa izcīņas sacensības autokrosā. Tajās piedalījās sportisti no daudziem Latvijas rajoniem — Rīgas, Liepājas, Saldus, Jēkabpils, Madonas, Gulbenes un citiem. Piedalījās arī dalībnieki no mūsu rajona saimniecībām «Rušona» un «Aglona» un no Jaunaglonas.

Sacensības notika automašīnām bagijā — 6. ieskautes grupā (18 dalībnieki) un 7. ieskautes grupā (7 dalībnieki), kā arī kravas automašīnām — 12. klasē (7 dalībnieki).

Latgales kausu izcīnīja un līdz nākošajam gadam pie sevis to paturēs Saldus rajona kopsaimniecības «Pampāli» komanda.

Individuāli labākos rezultātus uzrādīja:

6. ieskautes grupā — 1. un 2. vieta Arnodam Laučanam un Aināram Reškim no Saldus rajona «Pampāliem», 3. vieta Česlavam Borovskim no «Rušonas»;

7. ieskautes grupā — uzvarēja visi oģrēnieši: 1. vieta Aleksandram Kozlovskim, 2. vieta Norbertam Kozlovskim, 3. vieta Ivanam Kurniginam;

12. klasē — 1. vieta Aivaram Sintmanim no Liepājas, 2. vieta Jurim Sadurskim no Rīgas, 3. vieta Mārim Lejiņam no Kokneses.

Tagad — par to, kā veicās mūsu rajona sportistiem. (Visi startēja 6. ieskautes grupā.) Rušonieši var būt apmierināti, jo, kā jau minēju, Česlavs Borovskis ierindojās 3. vietā, bet Igors Čerkasovs — 6. vietā. Sportistam no Jaunaglonas — Vasilijam Nazarenko — 9. vieta. Neveiksmīgi startēja, līdz fināla braucienam netika aglonieši Anatolijs Pūpīcs un Dainis Ceriņš.

Patīkami, ka šinīs sacensībās pirmo reizi mums nevajadzēja no citurienes aicināt cilvēku galvenā tiesneša pienākumu veikšanai. Esam izaudzinājuši savu kadru, un jau šopavas galvenais tiesnesis sacensībās bija Aivars Jonāns — meistars no Jaunaglonas lauksaimniecības skolas.

Nākamreiz «Ilzezers» trāse sportistus un skatītājus pulcinās kā allaž uz rudens pusi — oktobrī.

Jānis DZERINŠ, sacensību orgkomitejas priekšsēdētājs

Atklāta vēstule

rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājam A. POŠEIKAM un sporta kluba «Līvāni» priekšsēdētājam E. KOVAĻOVAM.

Izlasot divu kungu — Pošeikas un Kovaļova — publicējumus «Novadniekā», nevaru neizteikt savu viedokli.

Kāds ir to mērķis? Vienīgi nomelnot lauku sporta biedrības «Vārpa» padomi un tādējādi plašākā sabiedrībā radīt iespaidu, ka biedrība to vien dara kā «neko nedara». Kungi! Mēs taču plēnumā vienojamies, ka tūdaļ sanāksim kopā un meklēsim kompromisu jeb izdzīvošanas variantu visiem. Nē, ne jau esošo «Vārpa» darbinieku palikšana amatā vai aiziešana ir svarīga, bet gan lauku sporta liktenis! Diemžēl, tā vietā, lai meklētu šo kopsaucēju, pēc plēnuma parādās kaut kāda attiecību noskaidrošana ar avīzes starpniecību.

Pacientišos atbildēt uz sporta komitejas priekšsēdētāja A. Pošeika iebildumiem manā, «Vārpa» rajona padomes un biedrības adresē. Nepiekrītu, ka plēnumā neapsprieda darba kārtības jautājumus, jo savā ziņojumā sīki izanalizēju rajona padomes finansiālo stāvokli, iepazīstināju ar nākamā republikas sporta spēļu programmu.

Jā, neievēlējām rajona padomes priekšsēdētāju. Situācijā, kāda šobrīd veidojas ar «Vārpu», es šo amatu patiešām atteicos ieņemt.

Par pamatnesaskaņām, kuras pēc Jūsu domām rada «Vārpa» rajona padome. Cienījamais Arvīd Pošeika! Pašam jābūt paškritiskākam, jo attiecību «noskaidrotājs» allaž esat bijis Jūs. Uzmanīgs lasītājs, droši vien atceras Jūsu saraksti ar bijušo bērnu un jaunatnes sporta skolas direktoru (starp citu — arī ar avīzes starpniecību).

Uzsākot darbu, Jūs apņēmīgi sacijāt, ka nodarbosities ar visu pušu samierināšanu un ievirzīšanu kopējā darbā. Tāds patiešām bija pirmais pasākums, ko «Cerība» organizēja kopā ar «Vārpu». Bet kur izcibēja tālāka sadarbība? «Vārpa» rajona padomei nežināmu iemeslu dēļ Jūs sākat «iznīcināt» lauku sporta biedrību un par to atklāti pateicāt jau rajona sporta spēļu atklāšanas reizē (svētku uzrunas vietā).

Nesaprotu, ar kādām tiesībām Jūs apgalvojat, ka «Vārpa» rajona padome neatzīst republikas Ministru Padomes Fiziskās kultūras un sporta priekšsēdētāju Dainu Šveicu, bet «mīl» tikai Ramuta kungu. Un kuri konkrēti ir tie «sīkie garīni», kuri rajona padomei neko neizsaka?

Kas attiecas uz sporta klubu «Cerība», tad es nebūtu to nenoniecīnu. Vienīgi plēnumā lūdzu, lai mēs kopā varētu saskaņot sacensību kalendāru un viens otram nemītu uz papēžiem. Arī to, lai «Cerība» būtu labvēlīgāka, izirējot sporta bāzi, kas uzcelta par rajona budžeta līdzekļiem. Neņemos spriest, kuras —

kluba vai «Vārpa» sacensības labāk tiek organizētas. Lai to izlemj pašī sportisti. Mums arī nav nekādu pretenziju, ja «Cerība» organizē pilsētas čempionātus un tādējādi ir atņēmusi «maizi» sporta komitejai (nevis «Vārpai»), jo agrākos organizēja komiteja.

Neizprotu, kā Jūs esat ieplānojis manu «aiziešanu» pie «Cerības», jo kluba priekšsēdētājs par šīs idejas praktisko izdevīgumu plēnumā neko neteica. Kāpēc Jūs, sporta komitejas priekšsēdētāj, tik ietiepīgi negribat veidot apvienību, kurā visi klubi un biedrība apvienotos līdztiesīgi? Arī apvienības priekšsēdētāju ievēlētu demokrātiski. Tā to dara daudzos republikas rajonos, kur nebūt nav sliktāk organizēts darbs un nesaskaņu ir mazāk. Protams, mēs varam lepoties ar savu sporta struktūru, bet vai no tās reāls labums? Ja Jūs turpmāko «Vārpa» likteni varat izlemt vienpersonīgi, tad dariet to. Tikai jābūt garantijai, ka tas patiešām uzlabos darbu.

Jūs pārmetat, ka slikti organizējam «Vārpa» sacensības. Mēs tās organizējam atbilstoši to kolektīvu vēlmēm, kuri piedalās. Ļoti žēl, ka astoņos mēnešos, izņemot Jūsu bēdīgi slaveno «apsveikuma» runu «Vārpa» sporta spēļu atklāšanas dienā, Jūs nevienas «Vārpa» sacensības neesat bijis.

Izlasot Jūsu publikāciju, Eduard Kovaļov, secināju, ka, tā rīkojoties, mēs patiešām nevarētu saprasties. Jūs taču nepiedalījāties plēnumā, bet ar laikraksta starpniecību cenšaties izanalizēt tā darbu. Pat izdarījāt secinājumu, ka mēs to vien darijām, kā vien diedelējam naudu no izpildkomitejas un Līvānu uzņēmumiem. Sporta kluba «Līvāni» darbību es nemaz neanalizēju. To darīja līvānieši, kas runāja debatēs. Debatēs runāja arī par cēloniem, kas rada vienu otru nesaskaņu. Kā galveno minēja līdzekļu sadali.

Līvānu pilsētas uzņēmumu atsauce patiešām ir bijusi. Taču šie līdzekļi nav iekrituši kaut kādā nežināmā katlā, bet gan lietoti Līvānu bērnu trenergrupu uzturēšanai.

Jāpaskaidro, ka «Vārpa» naudu no rajona budžeta nekad nav saņēmusi. Šogad (sakarā ar smago finansiālo stāvokli) lūdzām nedaudz līdzekļu sporta veterānu komandu nosūtīšanai uz republikas sacensībām. Diemžēl, klubiem līdzekļi atradās, bet biedrībai — nē.

Un pēdējais. Ne tikai «Vārpa» rajona padome, bet arī daudzi fizikultūrieši un sportisti gaida, kad patiešām pilnībā tiks izstrādāta turpmākā rajona sporta struktūra.

Valentīna ČAKULE, sporta biedrības «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētāja amata izpildītāja

OTRDIENA, 28. MAIJS

TV RĪGA
17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Mācāmies angļu valodu. 18.25 — «Temidas svaros». Tuvplānā mūža. 19.20 — «Armēnijas grūtais ceļš». Armēnijas TV programma. 19.35 — «Arēna». 19.50 — «Lūdzu vārdul!» 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.40 — LR Augstākajā Padomē (krievu val.). 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Logs». 21.45 — Kinožurnāls «Latvijas hronika». 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Vācu māksla Rīgā». 23.05 — «Modes siluēti».

MASKAVAS I PROGRAMMA
17.45 — «Bērnu muzikālais klubs». 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — «Chinvali bērni». 19.35 — «Koncerts». 19.50 — «Ismētrāžas mākslas filmas «Kalpone» un «Provincas anekdote». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Brīnumu lauks». 22.40 — Teātris un TV 0.10 — TZD.

MASKAVAS II PROGRAMMA
17.00 — 19.00 — Krievijas TV. 17.00 — Kongresa dienasgrāmata. 17.15 — «Šķautnes». 18.15 — Brigāde «C». 19.00 — «Koncerts». 19.30 — Rītmiskā vingrošana. 20.00 — «Vēstis». 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 20.30 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 21.00 — «Laiks». 21.45 — 23.45 — Krievijas TV. 21.45 — KPFSR Tautas deputātu kongresā. 23.00 — «Vēstis». 23.45 — PSRS Augstākās Padomes sesijā.

TRESDIENA, 29. MAIJS
TV RĪGA
10.00 — Iestājekšāms matemātikā RTU. 11.00 — «Vācu māksla Rīgā». 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Multiplikācijas filma «38 papagaiji». 18.15 — «Mākslas mazā skola». 18.40 — Mācāmies angļu valodu. 19.00 — «TV pastāvīgā komisija». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.35 — «Labdien! Ar jums runā Lielais Zakis». 20.50 — Ziņojumi (krievu val.). 21.00 — «Apvāršnis». 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Pirmā prognoze».

MASKAVAS I PROGRAMMA
6.30 — «Rīts». 9.00 — «Lietišķais kurjers». 9.20 — Muzikāla programma. 10.05 — «Bērnu muzikālais klubs». 10.50 — «Ismētrāžas mākslas filmas «Kalpone» un «Provincas anekdote». 12.00 — TZD. 12.15 — Teātris un TV. 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Ideāla ainava tuknešis». 16.20 — «Aizrautīgo pasaule». 16.35 — «Koncerts». 16.55 — «Bērnu stunda». 17.55 — «9. studija». 18.55 — Multiplikācijas filma. 19.30 — Kinoprogramma. 20.00 — «Kas ir kas?» 21.00 «Laiks». 21.45 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 22.05 — Eiropas čempionu kausa izcīņa futbolā.

MASKAVAS II PROGRAMMA
8.00 — Rīta vingrošana. 8.15 — Zinātniski populāra filma. 9.05 — Filma bērniem. «Vecā meistarā novēlējums». 2. sērija. 10.10 — «Koncerts». 11.10 — Multiplikācijas filma. 11.30 — 13.30 — Krievijas TV. 11.30 — Dok. filma «Kā dzīvo Krievija?» 12.40 — Brigāde «C». 13.20 — Filma. 14.35 — «Saprasī vienam otru». 15.15 — «Uzvedības ētika». 17.00 — 19.00 — Krievijas TV. 17.00 — Samaras jaunie dzejnieki. 17.20 — Muzikanti Černobilas bērniem. 1. daļa. 18.05 — TV filma «Medības svešā valstī». 18.15 — «A. Solženicina vārds». 18.45 — «Preses loža». 19.00 — Futbols. «PSRS — Kipra». 20.45 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.45 — PSRS Augstākās Padomes sesijā. 22.45 — «Kolāža». 22.50 — «Vēstis». 23.05 — Mākslas filma «Mani čigāni».

ČETURTDIENA, 30. MAIJS
TV RĪGA
9.05 — «Logs». 9.50 — «Temidas svaros». 10.45 — Mācāmies angļu valodu. 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — «Kinostāsti par dabu». 18.25 — «Ugunsdrošības sardze». 18.45 — Mācāmies angļu valodu. 19.05 — «Pēc zvana». 19.50 — «Deputāta komentārs». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Dzīvīte». 20.35 — «Ekrāns bērniem». 20.45 — Ziņas (krievu val.). 21.00 —

«Fotogrāfija». 21.30 — «Dzīvīte, dzīvīte...» 2. daļa. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Dzīvīte, dzīvīte...» 3. daļa.

MASKAVAS I PROGRAMMA
6.30 — «Rīts». 9.00 — Ziņojumi. 9.20 — Futbols. «PSRS — Kipra». 10.10 — «Kopā ar čempioniem». 10.25 — Multiplikācijas filma. 10.35 — Dok. filma. 11.00 — «Bērnu stunda». 12.00 — TZD. 12.15 — Futbols. «Marseļa» — «Crvena zvezda». 15.00 — TZD. 15.15 — «Mākslas filma «Ivans». 16.25 — «Aizrautīgo pasaule». 16.40 — «Māmiņa, tētis, un es». 17.10 — Dok. filma. 18.10 — «Rokoko». 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — «Līdz 16 un vecākiem». 19.30 — «Koncerts». 19.50 — Mākslas filma «Sāviens stepē». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Ziņojumi. 22.00 — «Mūzika ēterā». 0.00 — Zem «Pi» zīmes.

MASKAVAS II PROGRAMMA
9.05 — Filma bērniem. «Vecā meistarā novēlējums». 3. sērija. 10.10 — «Koncerts». 10.50 — Multiplikācijas filma. 11.00 — «Dievnams Ogradā». 11.30 — 13.00 — Krievijas TV. 11.30 — Kriminālais kanāls. 13.00 — «A. Solženicina vārds». 13.30 — Mākslas filma «Si vīriešu draudzība». 15.10 — «Ekrānā — dienests 01». 17.00 — 19.00 — Krievijas TV. 17.00 — «Šķautnes». 18.05 — V. Pozdners. «Vienkāršas sarunas». 18.45 — Radošā apvienība «Republika» piedāvā. 19.00 — TV muzikālais abonents. 20.00 — «Vēstis». 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 20.30 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 21.00 — «Laiks». 21.45 — 23.45 — Krievijas TV. 21.45 — Dok. filma «Kā dzīvo Krievija?». 23.00 — «Vēstis». 23.15 — «Zviedrijas mūzika». 23.45 — «Kaut kas no guberņas dzīves».

PIEKTDIENA, 31. MAIJS
TV RĪGA
9.00 — Izlaiduma eksāmens algebrā 12. (11.) klasēm. 9.20 — «Fotogrāfija». 15.00 — Izlaiduma eksāmens algebrā 12. (11.) klasēm. 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — «Multimikla». 18.30 — «Cilvēks dzīvnieku pasaulē». 19.00 — «Globuss». 19.25 — Valdības viedoklis. 19.50 — Kinožurnāls «Latvijas hronika». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Koncerts». 20.35 — «Miedziņš nakti» 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — R. Blaumanis «Indrāni». Latvijas Nacionālā teātra izrāde. 21.40 — Dok. filma. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — Izrādes turpinājums.

MASKAVAS I PROGRAMMA
6.30 — «Rīts». 9.00 — «Koncerts». 9.30 — Dok. filma. 10.10 — «Līdz 16 un vecākiem». 10.55 — Mākslas filma «Sāviens stepē». 12.00 — TZD. 12.15 — Kinopanorāma. 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Ziemeļsiena Studennoja». 15.25 — «Aizrautīgo pasaule». 16.40 — «Koncerts». 17.05 — «Jums, veterāni!» 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — Multiplikācijas filma. 19.20 — «Koncerts». 20.00 — «Kas ir kas?» 21.00 — «Laiks». 21.45 — Programma. «VID». 00.00 «TZD».

MASKAVAS II PROGRAMMA
8.00 — Rīta vingrošana. 8.15 — Dok. filma. 9.10 — Filma bērniem. «Vecā meistarā novēlējums». 4. sērija. 10.15 — «Koncerts». 11.15 — Multiplikācijas filma. 11.30 — 13.30 — Krievijas TV. 11.30 — Dok. filma. «Krievi aizgājuši». 12.00 — «Missis PSRS missis Amerika». Konkurss. 13.30 — Mākslas filma «Mīlestība nepiedod». 14.35 — «Koncerts». 17.00 — 19.00 — Krievijas TV. 17.00 — «Klubs «Ceļmalā». 17.30 — Kinostāsts «Lubova Orlova. 18.15 — «Dialogi». 19.00 — «Arēna». 19.45 — «Sports visiem». 20.00 — «Vēstis». 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 20.30 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Klasiskās mūzikas koncerts. 22.00 — 23.50 — Krievijas TV. 23.50 — Pasaulē līgas meistarsacīkstes volejbolā. «PSRS — Japāna».

SESTDIENA, 1. JŪNIJS
TV RĪGA
9.00 — «Rīta stunda». 10.00 — Veselības programma. 10.10 — «Neatkarība». 10.40 — Birzas jaunumi. 10.45 — Multiplikācijas filma. 11.00 — Dievkalpojums Romas katoļu baznīcā. 12.35 — «Globuss». 13.00 — Kinožurnāls «Latvijas hronika». 13.10 — Mākslas filma «Zooparkam rādās sapņi». 14.15 — «Pēkšņi». 15.00 —

«Audz Baltijai, bērns!» 16.35 — Japānu dirigents Ozava. 17.20 — «Savērt varavīksni». 18.10 — Dejotāja M. Alberinga. 18.55 — «Mansarda». 19.40 — «Ekrāna jaunumi». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Rīgas kausu izcīņa vieglatlētikā. 20.30 — Sludinājumi. 20.35 — «Miedziņš nakti». 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Spiets». 21.45 — «Katra sestdien — Tonis». 20.00 — «Panorāma». 22.20 — «Labvakari!»

MASKAVAS I PROGRAMMA
6.30 — Dok. filma. 6.50 — Multiplikācijas filmas. 7.30 — Rītmiskā vingrošana. 8.00 — TZD. 8.15 — Rīta izklaidējošā programma. 8.45 — «Visiem patīk cirkus». 9.30 — «Koncerts». 9.45 — «Itālijas sižeti». 10.35 — «Rīta zvaigznes». 11.35 — Režisora G. Natansonas filmas. «Vēlreiz par mīlestību». 13.15 — Tikšanās ar rakstnieku A. Prohanovu. 14.30 — «Satiksmes drošība». 15.00 — TZD. 15.15 — «Talentu un pielūdzēju». 16.15 — «Koncerts». 17.00 — Multiplikācijas filma. 17.35 — Starptautiskā panorāma. 18.20 — Mākslas filma «Mūžīgais vīrs». 1. un 2. sērija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Jautro un asprātīgo klubus». 23.45 — TZD. 23.55 — «Līdz un pēc pusnakts».

MASKAVAS II PROGRAMMA
8.00 — Rīta vingrošana. 8.15 — «Veselība». 8.45 — Multiplikācijas filma. 9.00 — «Dzīvnieku pasaulē». 10.30 — «Sadraudzība». 11.30 — «Plus vienpadsmit». 13.30 — «Sadraudzība». 15.00 — Kinoserpantins. 1. daļa. 17.00 — 19.00 — Krievijas TV. 17.00 — Kamera ieskatās pagātnē. «Novočerkaskas album». 17.40 — G. Baklanovs: lūdzu vārdul! 17.55 — «Smieklu lokā». 1. daļa. 19.00 — Kinoserpantins. 2. daļa. 20.00 — «Laiks». 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 20.30 — Kinoserpantins. 3. daļa. 21.00 — «Laiks». 21.45 — 23.45 — Krievijas TV. 21.45 — Mūzikas apskats. 23.00 — «Vēstis». 23.15 — «Radošā apvienība». «Republika» piedāvā. 22.45 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 0.15 — Mākslas filma «Es tevi ienīstu».

SVETDIENA, 2. JŪNIJS
TV RĪGA
9.00 — «Mūzika humāna». 10.00 — Programma nedzirdīgajiem. 10.20 — Latvijas bērniem. «A-ū» 11.05 — «Zaļais ceļš». 11.50 — «Koncerts». 12.05 — «Abpus mirklim». 13.35 — Krīstietiskā programma (Somija). 14.25 — «Latgola». 15.10 — Mākslas filma «Atcerēties vai aizmirst». 16.35 — «Zimes». 17.15 — «Modes siluēti». 18.05 — «Vakari koncertzālēs». 19.00 — «Cālis-91». Fināls. 20.00 — «Panorāma». 20.15 — «Rīgas kausu izcīņa vieglatlētikā. 20.30 — Sludinājumi. 20.35 — «Miedziņš nakti». 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Spiets». 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Spiets».

MASKAVAS I PROGRAMMA
6.30 — «Mantojums». 7.00 — «Rīta zvaigzne». 8.00 — TZD. 8.15 — Ģimenu TV konkurss «Formula-S». 8.45 — Sportfoto izdoze. 9.00 — «Rīta agrumā». 10.00 — «Tēvzemes sardze». 11.00 — Rīta izklaidējošā programma. 11.30 — «Dzīvnieku pasaulē». 13.00 — «Lauku dzīve». 14.00 — «Mūzikālais kiosks». 14.30 — «Vēdi». 15.00 — TZD. 15.15 — «Rokstunda». 16.15 — «Koncerts». 16.30 — Pasaulē tautu pasakas. «Pazīsti savus ienaidniekus». 16.35 — «Koncerts». 18.10 — «Volis Disneis piedāvā. 19.00 — Multiplikācijas filma. 19.50 — Mākslas filma «Mazās kaislības». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Futbola apskats. 22.15 — «Hronogrāfs». 22.30 — Estrādes zvaigznes — hokeja zvaigznes».

MASKAVAS II PROGRAMMA
8.00 — Rīta vingrošana bērniem. 8.15 — Dok. filma. 9.10 — «Ģimenes». 10.10 — Kolāža. 1. — «Eiropas kultūras galvaspilsētas». Milāna. 11.30 — 13.30 — Krievijas TV. 13.30 — Francijas atklātais čempionāts tenīšā. 14.00 — Dok. filmas. 15.00 — Vissavienības turnīrs pludmales volejbolā. 15.40 — «Koncerts». 16.00 — «Planēta». 17.00 — Dok. filma. 17.25 — «Smieklu lokā». 2. daļa. 19.00 — Autortelevizija. 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 20.30 — Autortelevizija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Multiplikācijas filmas pieaugušajiem. 22.00 — 23.15 — Krievijas TV. 23.15 — Pasaulē līgas meistarsacīkstes volejbolā. «PSRS — Japāna».

Informē 02

Pašreizējā laikā posmā iekšlietu ministrijas un prokuratūras sistēmas izmeklēšanas orgānu darbinieki Preiļu rajonā ierosinājuši 103 krimināllietas. Izdarītas 2 ārkāvības (pilsoņa R. Džeriņa noslepavšana paliek vēl neatklāta), 3 izvarošanas, 1 laupīšana, 5 smagi miesas bojājumi, 1 vardarbīga nepakļaušanās varas pārstāvim. Lielākais noziegumu skaits ir zādzības. Notikušas 37 personīgā īpašuma zādzības, 28 organizāciju, tai skaitā arī kooperatīva īpašuma zādzības.

Pēdējā laikā zādzības visbiežāk notiek no dažādām glabātuvēm, kurām nav piemērotas preču un citu materiālo vērtību uzglabāšanai, atrodas viegli pieejamās vietās. Daudz zādzību ir arī no pilsoņu dzīvokļiem, vasarnīcām, garāžām. Visas zādzības notiek slepeni, bez lieciniekiem. Tas negatīvi ietekmē šo noziegumu atklāšanu. Bet tai pašā laikā salīdzināmā ar citu republikas reģionu rajoniem Preiļu rajonā milicijas nodalījuma «Apsardze» pakalpojumus izmanto ļoti maz.

Si gada maijā rajonā izdarīti šādi noziegumi:
kolhoza «Dubna» traktorists E. Pudāns no kolhoza lopu fermas zādzis melasi;
kolhoza «Līvāni» biedrs A. Podgorovs zādzis kolhozam piederošo lopbārību;
nakti uz 3. maiju Preiļos no pilsoņa L. garāžas nozagts motocikls «Java». Vainīgie noskaidroti;
nakti uz 16. maiju nepilngadīgie I. Troškova un A. Stepanovs mēģināja izlauzt Līvānu ēdnīcas noliktavas durvis;

3. maijā kolhoza «Sīlukalns» biedrs V. Sondors aizdzina kolhozam piederošo traktoru DT-75;

12. maijā ugunsgrēka laikā Līvānos, Rīgas ielā gāja bojā mazgadīgs bērns;
nakti uz 8. maiju izdarīta piļu zādzība no valsts saimniecības «Aglona» Opsas fermas. Vainīgie noskaidroti.

N. MAKSIMOVS,
Preiļu milicijas iecirkņa priekšnieks

Tiesas hronika

27. martā Evalds Mičulis, strādā Preiļu paterētāju biedrībā, mājās iedzīvotāju un milicijas darbinieku klātbūtnē huligāniski uzvedās savā dzīvoklī, lamājās. Sodīts ar labošanas darbiem darba vietā uz 2 mēnešiem, atskaitot 20 procentus no darba algas.

3. aprīlī Ivans Tumaševičs, dzīvo Preiļos, nekur nestrādā, ar nazi draudēja kaimiņam, teicās viņu nogalināt. Arestēts uz 15 diennaktīm.

5. aprīlī Juris Kokorīts no kopsaimniecības «Latgale» Līciem dzērums sarīkoja skandālu ģimēnē, piekāva savu dzīvesbiedri, sadauzīja traukus. Arestēts uz 15 diennaktīm.

7. aprīlī Preiļu pilsētas iedzīvotājs Pēteris Kirilovs, nekur nestrādā, dzērums huligānisku pamudinājumu dēļ salauza pilsoņa D. dzīvokļa durvju atslēgu, izsita balkona durvju stiklu, lamājās. Arestēts uz 15 diennaktīm.

19. aprīlī Preiļu CRP-24 strādnieks Vasilis Merkulovs dzērums sarīkoja skandālu savā dzīvoklī, salauza durvis, traucēja mieru arī kaimiņu dzīvoklī. Arestēts uz 15 diennaktīm.

20. aprīlī apvienības «Ražība» traktorists Eriks Runčis iereibis sarīkoja skandālu Preiļu pārtikas veikalā Nr. 1, apsūkāja pārdevējas, sadauzīja vāzi. Arestēts uz 15 diennaktīm.

20. aprīlī kopsaimniecības «Vārkava» biedrs Ivans Urbanovičs dzērums savā dzīvoklī un arī kaimiņos sarīkoja skandālu, draudēja izrēķināties, salauza zemes mēru. Sodīts ar labošanas darbiem darba vietā uz 2 mēnešiem, atskaitot 20 procentus no darba algas.

21. aprīlī Vecvārkavas iedzīvotājs Jānis Zeps savā dzīves vietā sarīkoja skandālu, draudēja ar nazi sievai un kaimiņiem. Arestēts uz 15 diennaktīm.

22. aprīlī kopsaimniecības «Druva» biedrs Juris Laizāns dzērums vadīja traktoru un nepakļāvās autoinspektora prasībām. Par to viņam naudas sods 50 rubļu apmērā.

26. aprīlī kopsaimniecības «Galēni» biedrs Modris Sembelis nozaga kopsaimniecībai piederošo akumulatoru. Viņam naudas sods 250 rubļu apmērā.

23. maijā Līvānos pazaudēts bruns kabatas portfelis. Atradē-

28. aprīlī Rudzātu pagasta iedzīvotājs Anatolijs Andrejevs dzērums trokšņoja, lamājās, līdz ar to traucēja apkārtnes iedzīvotājiem naktsmieru. Viņam 35 rubļu naudas sods.

2. maijā Ogres 32. PTV audzēknis Māris Skapars, atbraucis ciemos pie radniekiem, svēda ar akmeni uz Preiļu autostacijas pieturas vietām, sadauzīja pudeli. Par izdarībām dzērums viņš arestēts uz 15 diennaktīm.

14. maijā kopsaimniecības «Gailiši» šoferis Arnis Jaudzems iereibis vadīja automašīnu, nepakļāvās autoinspekcijas prasībām, mēģināja aizbēgt, pretojās, mēģināja iebēgt mežā. Arestēts uz 15 diennaktīm.

16. maijā pēcpusdienā Andrejs Kargapolovs ar grupu nepilngadīgo jauniešu, rupji pārkāpjot sabiedrisko kārtību, ielauzās Preiļu 2. vidusskolas mācību telpās, aizskāra skolniekus un skolotājus, traucēja mācības. Materiāli nar grupas huligānismu nodoti izskatīšanai rajona prokuroram. A. Kargapolovs šo huligānismu izdarīja laikā, kad rajona tautas tiesā tiek izskatīta krimināllietā par viņa un citu iepriekš izdarītajiem noziegumiem.

16. maijā kopsaimniecības «Jersika» kalējs Pēteris Usārs reibumā sarīkoja skandālu savā dzīves vietā, lamājās bērnu klātbūtnē. Viņam 30 rubļu naudas sods.

17. maijā kopsaimniecības «Rožupe» biedrs Tālis Karkovskis dzērums laužās dzīvokļos Līvānos, Rīgas ielā 57. mājā, lamājās, uz aizrādījumiem nereaģēja. Viņam par huligānismu piespriests 35 rubļu naudas sods.

4. maijā Preiļu PMK-21 strādnieks Vladimirs Tarasovs iereibušā stāvoklī Līvānos, uz Saules ielas huligānisku pamudinājumu dēļ iespēra ar kāju pa stāvošu autobusu un uzsmācās pasažieriem. Arestēts uz 15 diennaktīm.

18. maijā Raiņa kopsaimniecības biedrs Dzintars Mežinskis vadīja personīgo motociklu bez vadītāja tiesībām, nepakļāvās autoinspektora prasībām. Par to viņam 30 rubļu naudas sods.

Pēc Preiļu rajona tautas tiesas materiāliem faktus apkopojā

E. RINCA

ju lūdzam zvanīt pa tālruni 44238.

• PARDOD grūsnu teli (atnesisies janvārī). Tālrunis 58468.

Jēkabpils rajona SAUKAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA uzņem audzēkņus 1991.-92. mācību gadam šādās specialitātēs:

A, B, V, G, D kategorijas traktorists ar zemnieka iemāņam un «BC» kategorijas autovadītājs. Lauksaimnieciskās ražošanas elektroiekārtu elektromontieris. «BC» kategorijas autovadītājs un «A» kategorijas traktorists, autoceltna vadītājs, «BC» kategorijas autovadītājs un «A» kategorijas traktorists. Audzēkņu uzņemšana 6. jūnijā, 27. jūnijā, 25. jūlijā, 22. augustā. Mācību ilgums 2 un 3 gadi, mācības notiek latviešu valodā.

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI darbā steidzīgi vajadzīgi:

(darba alga orientējoši)
ventilācijas inženieris (meistars) 540
autoiekrāvēju vadītāji 550—
600,
* šihtas iebērējs 415—500,
transportstrādnieki 500,
** stikla formējošo mašīnu mašinisti 550—700,
TKN kontrolieri 400—450,
krāvēji 500—800,
* gāzētājs 490—540,
ventilācijas sistēmu at-

Iestājoties skolā jāiesniedz sekojoši dokumenti:

apliecība par deviņgadīgo izglītību.
raksturojums no skolas.
medicīniskā izziņa Nr. 083.
10 fotokartītes 3,5×4,5 cm.
izziņa par ģimenes sastāvu.
iesniegums jāaizpilda darba vietas.
Audzēkņiem maksā stipendiju, nodrošina ar kopmītnēm, izsniedz lietošanai mācību grāmatas, skolā darbojas dažādas sporta sekcijas un motoklubs.

Skolas adrese: 228213, Jēkabpils rajons, Sauka. Tālruni 41793, 41743.

sledznieks 450,
* stikla vārietāji 450—600,
** šihtas sastādītāji 600,
* pūtēji 450—800,
* apdarinātāji —600—800.
* — ja stāžs ir 10 (sievietēm 7,5 gadi), pensija pienākas no 50 (45) gadiem.
** — ja stāžs ir 12,5 (sievietēm 10) gadi, pensija pienākas no 55 (50) gadiem.
Visiem strādājošajiem tiek izdoti ēdināšanas taloni par summu 1,50 rubļi dienā.
Griezties Līvānu stikla fabrikas kadru daļā, telefoni 43171, 44479.

VISPĪEJAMĀKĀS CENAS RĪGĀ — PIE MUMS! Dabīgās sulas un citas delikateses no

HOLANDES.
Cigaretēs «ROXY» — «MARLBORO» alternatīva.
Cigarešu tabaka «SAMSON» — mūsdienīga cigarešu alternatīva.

Televizori un videomagnetonu JAPANAS.

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA 1991.-92. mācību gadā uzņem audzēkņus ar deviņu klašu izglītību bez iestāšanāsiem sekojošās specialitātēs:

vērēja, virsējās trikotāžas adītāja, rokdarbniece, šuvēja (ar drēbnieces iemāņam), grodotāja, spolētāja. Mācību ilgums 3 gadi. Ar deviņu klašu un vidusskolas izglītību:
šuvēja motoriste, ketelētāja. Mācību ilgums 1 gads. Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Mācību laikā nodrošina ar kopmītnēm. Audzēknes saņem stipendiju. Uzņemšanas komisija strādā: darba dienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, sestdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00. Adrese: Ogrē, Meža prosp. 13. Indekss 228300. Tālruni: 24711, 24678.

Miljie kaimiņi!
Aicinām jūs 9. jūnijā ierasties Daugavpils rajona Višķu estrādē uz «KĀZĀM LATGALE», plkst. 16.00—Tirgus, plkst. 18.00 — Dziesmu un deju spēle,

No tevis, māmuliņ, vēl staros spoža gaisma,
To kapu vēlēnam un smiltīm neaizbērt. (V. Rūja)
Izsakām dziļu līdzjutību Jānim Rubulam sakarā ar MĀTES nāvi. Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Klusa paliek dzimtā sēta,
Klusa paliek istabiņa,
Apklusuši tēva soļi,
Nav vairs tēva padomiņa. (T. dz.)
Skumju bridī, kad par TEVA dzīvi klāties mūža vakars, izsakām līdzjutību Emilijai Ancānei. Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Sujmašinas «SINGER», «BROTHER».
Mikroviļņu krāsnis «BOSH».
Gludekli «UFESA».

Ādas jakas un mēteļi no VĀCIJAS.

UN TAS VĒI NAV VISS...
Valūtas veikals «RUTA», Vajņu ielā 35. Katru dienu, izņemot svētdienas un pirmdienas.

PAZUDUSI ķēve (melna, ar gaiši dzeltenu purnu, garām krēpēm). Pret atlīdzību zvanīt 50412 vakaros.

MAINA autobusa KAVZ-698 virsbūvi pēc avārijas labā tehniskā stāvoklī pret traktoru. PARDOD garāžu. Zvanīt 22141 darba laikā.

KOLHOZS «NĀKOTNE» slēdz līgumus par lopbarības biešu audzēšanu. Izziņas pa tālruni 36688, 36687.

PREIĻU 1. VIDUSSKOLA aicina uz nodarbībām bērnu, kuriem 1991. gada 1. septembrī jāuzsāk mācības 1. klasē un kuri nav apmeklējuši bērnudārzu. Nodarbību sākums 3. jūnijā plkst. 9.00.

plkst. 21.00 — Danči. Veiksmīgākajiem ieejas karšu īpašniekiem loterijā radīsies iespēja iegādāties ļoti vērtīgas mantas!
Daugavpils rajona kultūras nodaļa

Sniegi un puteņi pakalns klāj,
Ceļi, kas staigāti, atvadas māj. (O. Vācietis)
Izsakām dziļu līdzjutību Bronislavai Valeniecei sakarā ar BRĀĻA nāvi.
Preiļu centrālās krājbankas kolektīvs

Pēc balta ceļa — skuju taka,
No ilgu pils — uz kľusu māju. (J. Jaunsudrabiņš)

Izsakām līdzjutību Annai Pokšānei sakarā ar MĀTES nāvi.
Valsts vetdarbinieku arodkomiteja un darba biedri

PARDOD grūsnu teli. Tālrunis 39553.

PARDOD govī in grūgnu teli. Zvanīt 18210.

PARDOD motociklu «Java-350 638». Zvanīt: Rēzeknes rajons 45184.

PARDOD guļamistabas iekārtu «Brigita-6» iepakojumā. Zvanīt: Jēkabpils 32400 pēc plkst. 19.00.

PARDOD teļu Zariņos (4 km no Pieniņiem). Anatolija Pastare.

PARDOD slaucamu govī. Zvanīt 55710 darba laikā.

PERK klavieres. Tālrunis 42601.

MAINA divstāvu dzīvokli Preiļos pret diviem vienistabas. Zvanīt 23315 no plkst. 18.00 līdz 22.00.

Visu mūžu strādājot. Valas brižu bija maz. Pagulēšu, nu būs vāja Baltā smilšu kalniņa.

(T. dz.)
Izsakām visdziļāko līdzjutību darba biedram Bonifācijam Liepniekam, TETI kapu kalniņā izvadot.

Kāzokādu čeha «Elektra» kolektīvs

Smelies spēku dzīves ritmā,
Glabā tēva padomiņu.
Skumju bridī esam kopā ar Jersikas deviņgadīgās skolas direktoru Pēteri Liepnieku, TEVU mūžībā aizvadot.
Preiļu rajona lautas izglītības nodaļa

Cilvēka mūžs ir tik līdzīgs koklei,
Pārtrūka stīgas, un viss paliek kluss.

(J. Silazars)
Skumstam kopā ar Ingu un māmīņu, TETI un VIRU smi' tājā aizvadot.
8. a klases kolektīvs un audzinātāja

Lai labā aplūsusī sirds vēl ilgi Teic padomu un celamaizi dod.

(I. Lasmanis)
Izsakām dziļu līdzjutību Marijai Rutkovskai, TEVU kapu kalniņā izvadot.

Līvānu PMK kolektīvs
Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem baltiem.
Kad vasara tos bagātīgi sniegt: Ar egļu zariem, sniegotiem un saltiem.
Kad ziema smaržojošas pūķes liegs.

(A. Vējāns)
Sēru bridī esam kopā ar skolotāju Zinaidu Stikāni, TEVU pavadot smiltājā.

Jaunsilavu deviņgadīgās skolas darbinieki

Pār tavu dzīvi mūža vakars klājies.
Miers auklēs rokas, darbā gurušās.
Izsakām dziļu līdzjutību Jānim Rubulam sakarā ar MĀTES nāvi.
Līvānu sakaru nodaļas kolektīvs

Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Ir atdots un pamēts viss. (A. Elksne)

Jāni, esam kopā tavās bēdās, Jevdokimovi, Puriņi, Podnieki

Parasti pavasars atnāk ar sauli un ziediem,
Prieku un laimi, kas ģimenes pavardā kvēl,
Tev šis pavasars atnesa skumjas un smeldzošu sāpi,
Ziedus ar asarām rūgtām, ko kapā dot līdz. (J. Osmanis)

Skumju bridī esam kopā ar Jerosīju Ivanovu, VIRU pārargri smiltājā. izvadot.

Aglonas internātskolas kolektīvs